

PORILAINEN

Syyskuu 3 2026

PORIN PRIKAATI - JOUKKO-OSASTOVOIMAA JO VUODESTA 1626

400

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kilta ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
Eversti
Jussi Toivanen
Varapuheenjohtaja
Minna Nenonen

Taloudenhoitaja
Tapio Turunen

PÄÄTOIMITTAJA
Everstiluutnantti
Vesa Kankare
puh. 0299800 (vaihde)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Henna Mäntylä
Annu Laine

AVUSTAJAT
Kari Nummila
Tuula Rahkonen
Matti Vihurila
Seppo Vainio
Heikki Saarinen

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
mainosnummi@icloud.com

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tapio Turunen
porprkilta@outlook.com

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Newprint Oy

PORILAINEN

Syyskuu 3 2026

Porin perinnerykmentin tykki tulittaa.

Sisältö

Pääkirjoitus	3
Komento vaihtui Porin prikaatissa.....	5
Sotilasvala- ja sotilasvakuutustilaisuudet.....	6
Yhteistä työtä ja toimintakykyä yhteistyöalueille	8
Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkö vaihtui	10
Presice Response 2026 – Suojelun huippuosaamista ..	12
Elo Huovi26 vahvisti maanpuolustustahtoa	14
Niinisalossa vahvistettiin arjen turvallisuustaitoja	16
Tunnistatko Porin prikaatin perusyksiköt	18
Sotilas-5-ottelun ja maastajuoksun SM-kilpailut	20
Porilaisen sivuiltavuoskymmenten takaa	22
BASE-kokonaisuus.....	24
Vanha Porilainen.....	28
Porilaiskomentajat tapasivat Turussa kesäkuussa	30
Sotilaskodin kuuluisia.....	32
Kiltasivut.....	33

Kansi: Lapuan päivän lippumarssi
Kuva: Viestintävarusmies Lehtinen

400

Porin prikaati
1626–2026

Yhdessä muutoksessa

Olen nyt parin kuukauden ajan saanut perehtyä joukko-osastomme ammattitaitoiseen ja osavaan henkilöstöön sekä toimintaamme päivittäin keskeisesti tukeviin kumppaneihin ja sidosryhmiin. Olen vaikuttunut henkilöstömme osaamisesta, sitoutuneisuudesta ja työmoraalista. Halu asioiden ja tehtävien onnistumisesta on yhteinen. Kiitoksia perusteellisista ja laaja-alaisista keskusteluista. Valatilaisuuksissamme Säkylässä ja Kankaanpäässä sain myös konkreettisesti kokea mitä tarkoittaa ”toimia yhdessä” ja miten alueemme maanpuolustustahto näkyy käytännön toiminnassa. Kiitokset kaikille tilaisuuksien mahdollistamisesta ja toteutuksesta sekä lämminhenkisistä keskusteluista niiden aikana.

Yhdessä tekemistä tarvitaan myös jatkossa. Optimismia on vaikea löytää nykyisessä maailman tilanteessa, jossa kriisit tuntuvat seuraavan toisiaan, kerrostuen, edellisten jäädessä kytämään taustalle. COVID-19 romutti kertaheitolla monet toimintatapamme sekä muutti toimintamme ja koulutuksemme rakenteita perusteellisesti. Osa näistä käytännöistä jäi pysyviksi ja on helpottanut esimerkiksi Adeno-viruksen vastaisessa kamppailussa.

Venäjän hyökkäys Ukrainaan muutti toimintaympäristöämme perustavalla tavalla. Osana muuttunutta turvallisuuspoliittista toimintaympäristöä Suomi liittyi Naton jäseneksi. Jäsenyys on tuonut meille uusia vastuita ja velvollisuuksia, mutta myös tukea ja mahdollisuuksia. Sota Ukrainassa on itsessään muuttunut eri vaiheiden kautta nykyiseen muotoonsa, ensimmäisen maailmansodan kaltaiseksi asemasodaksi, jossa droonit ja muut innovaatiot tuovat oman tappavan lisänsä taisteluhautoihin.

Nämä Ukrainan sodan tuomat muutokset näkyvät nykyisessä toiminnassamme monella tavalla. Monet asiat valmiudessaamme ja koulutuksessamme ovat hyvin eri tavalla kuin kymmenen vuotta sitten. Muutoksen kyljessä kulkevat myös epävarmuus ja epätietoisuus. Perusteet ovat usein puutteellisia, tavoiteltava loppuasetelma hämärä ja aikataulu epäselvä tai muuttuva. Tässä uudessa normaalissa meidän jokaisen, mutta erityisesti esimiesten, tulee sietää tätä epävarmuutta.

Toisaalta on kuitenkin niin, että kaikkea ei voi, eikä tarvitse, tietää etukäteen. Olennaista on olla valmis sopeutumaan ja tekemään asioita uusilla tavoilla, uusissa olosuhteissa. Se on keskeinen osa valmiutta, meidän on huolehdittava, että olemme valmiita toimimaan myös silloin, kun kaikkiin kysymyksiin ei ole vastauksia.

Kuva: Jääkäri Pohjalainen

Muutos ei myöskään tarkoita sitä, että luopuisimme perustehtävästämme tai arvoistamme. Päinvastoin! Pitkäaikaisessa ja jatkuvassa muutoksessa onnistuminen edellyttää ymmärrystä myös siitä mitä ei tule muuttaa vaan säilyttää. Perusasioiden ja -taitojen osaaminen on tukeva pohja kehittää toimintaa. Mitä enemmän ympärillä muuttuu, sitä tärkeämpää on pitää kiinni perusteista: koulutuksen laadusta, ammattitaidosta, johtamisesta, yhteishengestä ja kyvystä toimia yhdessä.

Muutokseen on helpompi suhtautua, kun sitä ei kohtaa yksin. Kannustankin prikaatimme henkilöstöä keskustelemaan näistä asioista ja niiden vaikutuksista, jakamaan kokemuksia ja ennen kaikkea tukemaan tässä palvelustoveria. Kenenkään ei tule jäädä muutoksen edessä yksin. Murrosaikakaudestakin prikaatimme selviää yhdessä.

Porin prikaatin komentaja
Eversti Jussi Toivanen

Komento vaihtui Porin prikaatissa

Teksti ja kuva: pioneeri Lehtinen

Porin prikaatin komentaja **Jussi Toivanen**: “En voi kuvitella saavani paremmin johdettua joukkoa johtooni.”

Porin prikaatin tuore komentaja, eversti Jussi Toivanen aloitti tehtävässään 1.7. Edeltävänä päivänä 30.6. järjestettiin komentajan vaihtokatselmus Säkylän varuskunta-alueen urheilukentällä. Väistyvä komentaja, prikaatikenraali **Jami Virta**, siirtyi uusiin tehtäviin Pääesikunnan hallintopäälliköksi.

“On ollut suuri kunnia ja vastuullinen velvollisuus huolehtia siitä, että rehellisyyden sininen ja viljan-keltainen lippumme liehuu vapaasti, samalla, kun sen kruunupäinen karhu ylväänä kuvastaa joukkomme katkeamatonta kunnian ketjua”, julistaa prikaatikenraali Virta vaihtotilaisuudessa pitämässään puheessa. Virta kiittää varusmiehiä, henkilökuntaa sekä prikaatin sidosryhmiä: “Prikaatillani on kunnia toimia alueella, jonka asukkailla, kunnilla

ja yhdistyksillä maanpuolustustahto on jotain ainutlaatuista.”

Virta kertoo lähtevänsä 20:nteen tehtävänsä urallaan. Porin prikaatissa hän jää kaipaamaan ihmisiä, mutta innostuu myös uusista työtehtävistään. “Pidän siitä, että pääsen rakentamaan jotakin uutta”, Virta toteaa.

Väistyvä komentaja kertoo jättävänsä seuraajalleen prikaatin, joka pystyy vastaamaan hyvin sodan kuvan muutokseen: “Meillä on kyky lisätä volyymia, meillä on osaaminen ja ymmärrys miehittämättömästä ilmailusta.” Virta uskoo kehityksen olevan kovassa vauhdissa niin Puolustusvoimien henkilöstöllä kuin maamme päättäjillä. Hänen mukaansa Toivasen johtaman prikaatin tehtäväksi jää lennokkikoulutuksen rakenteen ja sisällön edelleen kehittäminen.

Tuoreen prikaatin komentaja Toivasen mukaan tärkeintä on pysyä kehityksen kärjessä; “Joukkomme

täytyy samanaikaisesti ylläpitää korkeaa valmiutta ja rinnalla kouluttaa laadukkaasti joukkoja.”

Virta ja Toivanen ovat tavanneet ensimmäistä kertaa yli 30 vuotta sitten. Toivanen puhuu Virrasta lämpimästi: “Uskon tietäväni varsin hyvin, miten laadukkaasti johdetun prikaatin saan perintönä edeltäjältäni.”

Virta päättää viimeisen puheensa komentajana sanoihin “Kiitos porilaiset.” Sitä ennen hän puhuttelee eversti Toivasta “Olen vakuuttunut, että prikaatin kehitys jatkuu käsissäsi vahvana ja määrätietoisena.” Vaihtokatselmuksen jälkeen komentajat käättelevät toisiaan hymyillen lämpimästi.

Toivanen on viimeisen vuoden ajan toiminut pääesikunnan suunnitteluosaston erityistehtävissä. Lisäksi hän on toiminut asiantuntijana puolustuksen parlamentaarissa työryhmässä. Viimeiset kaksi viikkoa ennen komentajuuden alkamista hän on perehtynyt työtehtäviinsä Porin prikaatissa Säkylässä ja Niinisalossa.

Toivanen kertoo saaneensa laadukkaan perehdytyksen väistyvältä komentajalta sekä lähimmiltä alaisiltaan. Hän kuvailee hyppäävänsä mukaan liikkuvaan junaan: “Meillä on kyky jatkaa käynnissä olevaa kehitystä. Taistelukenttä elää koko ajan, ja koko ajan tulee uusia tekniikoita käynnissä olevan Ukrainan sodan kautta.”

“Ne järjestelmät, jotka ollaan todettu hyviksi ja toimiviksi meidän olosuhteissamme ja maastossamme ja joukossamme, täytyy integroida osaksi joukkoa ja tarvittaessa muokata joukkorakenteita ja koulutuskokonaisuuksia sen mukaan.”

Jami Virta luovutti varusmiesten sekä henkilökunnan läsnä ollessa Porin prikaatin lipun sekä hopeisen porilaisristin komentajuuden merkiksi Jussi Toivaselle.

Toivanen puhuttelee vaihtotilaisuuden puheessaan henkilökuntaa “Tehtävä on enemmän kuin vaativa, mutta tiedän, että se onnistuu, koska perusta on kunnossa ja teidän osaamisenne ja asenteenne tehtäviänne kohtaan ovat korkealla.”

“Meillä on edelleen edessämme työtä tehtävänä. Kunnia-velvollisuus-tahto vievät meidät tässä eteenpäin.”

Heinäkuun saapumiserän sotilasvala- ja sotilasvakuutustilaisuudet

Heinäkuun saapumiserän sotilasvala- ja sotilasvakuutustilaisuudet juhlustettiin tällä kertaa juhluvuoden kunniaksi kotoisasti varuskunta-alueidemme kotikaupungeissa Säskylässä ja Niinisalossa.

Keskiviikkona 12.8. sotilasvalan vannoivat tai sotilasvakuutuksen antoivat Säskylässä palvelustansa suorittavat noin 1 000 alokasta Satakunnan jääkäripataljoonasta, Satakunnan pioneeri- ja huoltopataljoonasta sekä Varsinais-Suomen huoltopataljoonan 1. huoltokomppaniasta.

Päivän päätteeksi heidät nimitettiin jääkäreiksi, pioneereiksi, suojele- miehiksi tai viestimiehiksi.

Juhlallisuudet jatkuivat perjantaina 14.8. Kankaanpäässä, kun Niinisalossa palvelevat liki 1 000 alokasta Pohjanmaan jääkäripataljoonasta, Satakunnan tykistörykmentistä ja Varsinais-Suomen huoltopataljoonan 2. huoltokomppaniasta vannoivat sotilasvalan tai antoivat sotilasvakuutuksen ja näin ollen heidät nimitettiin jääkäreiksi ja tykkimiehiksi.

Sotilasvakuutuksen ja -valan kaavan esilukijana Säskylässä toimi Säskylän kunnanjohtaja **Teijo Mäenpää** ja Kankaanpäässä Kankaanpään kaupunginvaltuuston puheenjohtaja **Heidi Viljanen**. Paraatikatselmuksen suoritti sekä ohimarssin vastaanotti prikaatimme komentaja eversti **Jussi Toivanen** esikuntapäällikkömme everstiluutnantti **Vesa Kankareen** komentaessa paraatijoukkoja.

Kenttähartaudesta Säskylässä vastasi sotilaspastori **Tapio Hietalahti** ja Kankaanpäässä sotilaspastori **Albert Halonen**. Molemmilla paikkakunnilla tilaisuudet tahdittivat tuttuun tapaan Laivaston soittokunta. Turun seudun Kodinpuolustussäätiö palkitsi jokaisesta yksiköstä kärkeistelijan stipendillä sekä kunniakirjalla. Lisäksi kärkitaistelijat palkittiin ansaitulla kuntoisuuslomalla. Varusmiesten läheisiä saapui molempiin tilaisuuksiin valtava määrä. Kiitos kaikille osallistuneille!

Teksti: Porin prikaatin viestintä
Kuvat: alikersantti Koivula, pioneeri Lehtinen ja jääkäri Koskinen

Viisi valmiustoimikuntaa – yhteistä työtä ja toimintakykyä kunnista yhteistyöalueille

Teksti: Joni Henttu

Yhteiskunnan turvallisuutta ei rakenneta yhden viranomaisen, hallinnonalan tai organisaation voimin. Vakavissa häiriötilanteissa onnistuminen ratkaistaan usein jo paljon ennen varsinaista tilannetta: siinä, kuinka hyvin toimijat tuntevat toisensa, jakavat tietoa, ymmärtävät toimintaympäristöä ja kykenevät sovittamaan toimintansa yhteen. Suomessa on pitkät perinteet alueellisesta varautumisyhteistyöstä. Yhteistyön muodot ja rakenteet ovat kuitenkin vaihdelleet eri puolilla maata. Vuoden 2026 alussa toimintansa aloittaneen Lupa- ja valvontaviraston yhtenä tehtävänä on järjestää varautumisen alueellinen yhteistyö valtakunnallisesti yhtenäisellä tavalla. Tätä varten Suomeen muodostetaan viisi varautumisen yhteistyöaluetta. Jokaiselle alueelle

asetetaan valmiustoimikunta ja sitä tukeva sihteeristö.

Yhteinen rakenne, alueiden omat lähtökohdat

Valmiustoimikuntia ei perusteta uuden hallintokerroksen rakentamiseksi. Niiden tarkoituksena on vahvistaa alueiden yhteistä toimintakykyä ja luoda jatkuva rakenne eri toimijoiden yhteistyölle. Tavoitteena on, että alueellisen varautumisen keskeiset kysymykset tunnistetaan, valmistellaan ja käsitellään yhdessä – ennakoivasti normaalioloissa, ei vasta häiriön jo alettua. Turvallisuusympäristömme on muuttunut nopeasti. Sotilaallisten uhkien rinnalla varaudumme pitkäkestoisin kriittisten palvelujen häiriöihin, laajoihin onnettomuuksiin, informaatiovaikuttamiseen sekä samanaikaisiin ja toisiaan vahvistaviin

tilanteisiin. Muutokset näkyvät eri alueilla eri tavoin. Siksi yhteisen rakenteen tulee huomioida alueiden erityispiirteet, riskit ja verkostot. Valmiustoimikuntien tehtävänä on sovittaa yhteen alueellista varautumista, tukea valmiussuunnittelua ja vahvistaa yhteistä tilanneymmärrystä. Ne seuraavat turvallisuusympäristön muutoksia, tunnistavat alueellisesti merkittäviä ilmiöitä ja arvioivat niiden vaikutuksia yhteiskunnan toimintakykyyn. Samalla ne nostavat esiin yhteisiä kehittämistarpeita ja edistävät toimintatapoja, joiden varaan voidaan rakentaa myös häiriötilanteissa. Kyse ei siis ole vain tiedonvaihdesta tai kokouksista. Onnistumista ei mitata kokousten tai asiakirjojen määrällä, vaan sillä, kuinka hyvin alueen toimijat muodostavat yhteisen käsityksen tilanteesta, tekevät tarvit-

tavia ratkaisuja ja toimivat yhdessä yhteiskunnan toimintakyvyn jou- tuessa koetukselle.

Laaja verkosto vahvistaa toimintakykyä

Valmiustoimikunnassa tarvitaan laajaa näkemystä alueen varautumisesta. Viranomaisten lisäksi toimintakykyyn vaikuttavat elinkeinoelämä, kunnat, hyvinvointialueet, järjestöt ja muut keskeiset toimijat. Verkoston voima syntyy erilaisten tehtävien, toimivaltuuksien ja osaamisen yhdistämisestä. Puolustusvoimat on tässä yhteistyössä keskeinen kumppani. Sotilaallinen maanpuolustus ja siviiliyhteiskunnan varautuminen liittyvät monin tavoin toisiinsa. Yhteiskunnan kriittisten toimintojen jatkuvuus, väestön suojaaminen, logistiikka, infrastruktuuri ja tilannekuva ovat esimerkkejä kokonaisuuksista, joissa tarvitaan eri toimijoiden yhteistä ymmärrystä. Alueellinen yhteistyö tarjoaa paikan näiden riippuvuuksien tunnistamiselle ja yhteensovittamiselle.

Porin prikaatilla ja muilla Puolustusvoimien joukko-osastoilla on vahva asema alueellisissa turvallisuusverkostoissa. Yhteiset harjoitukset, alueelliset maanpuolustuskurssit ja vuosien aikana rakentuneet yhteistyösuhteet ovat luoneet luottamusta ja yhteistoimintaosaamista. Tätä perustaa ei tarvitse rakentaa tyhjästä. Nyt tehtävänä on koota olemassa olevat vahvuudet aiempaa yhtenäisemmäksi ja tavoitteellisemmaksi kokonaisuudeksi.

Sihteeristö pitää yhteistyön liikkeessä

Valmiustoimikunnan toimintaa tukee alueellinen sihteeristö. Se valmistelee toimikunnassa käsiteltävät asiat, seuraa sovittujen toimenpiteiden etenemistä ja huolehtii siitä, että yhteistyö jatkuu myös kokousten välillä. Jokaisella yhteistyöalueella valmistelusta vastaa pääsihteerit, joka johtaa ja yhteensovittaa sihteeristön työskentelyä. Pääsihteerit ei ole vain kokousten järjestäjä tai muistioiden laatija. Hän toimii alueellisen verkoston kokoajana ja yhteistyön solmukoh- tana. Tehtävä edellyttää alueen toimijoiden, toimintaympäristön ja erityispiirteiden tuntemista sekä kykyä rakentaa yhteyksiä organisaatioiden

Joni Henttu työskentelee Lupa- ja valvontaviraston pelastustoimen ja varautumisen osastolla varautumisen yksikön päällikkönä. Hän vastaa yksikkönsä kanssa muun muassa varautumisen alueellisen yhteistyön järjestämisestä, valtakunnallisesta harjoitustoiminnasta ja alueellisista maanpuolustuskursseista.

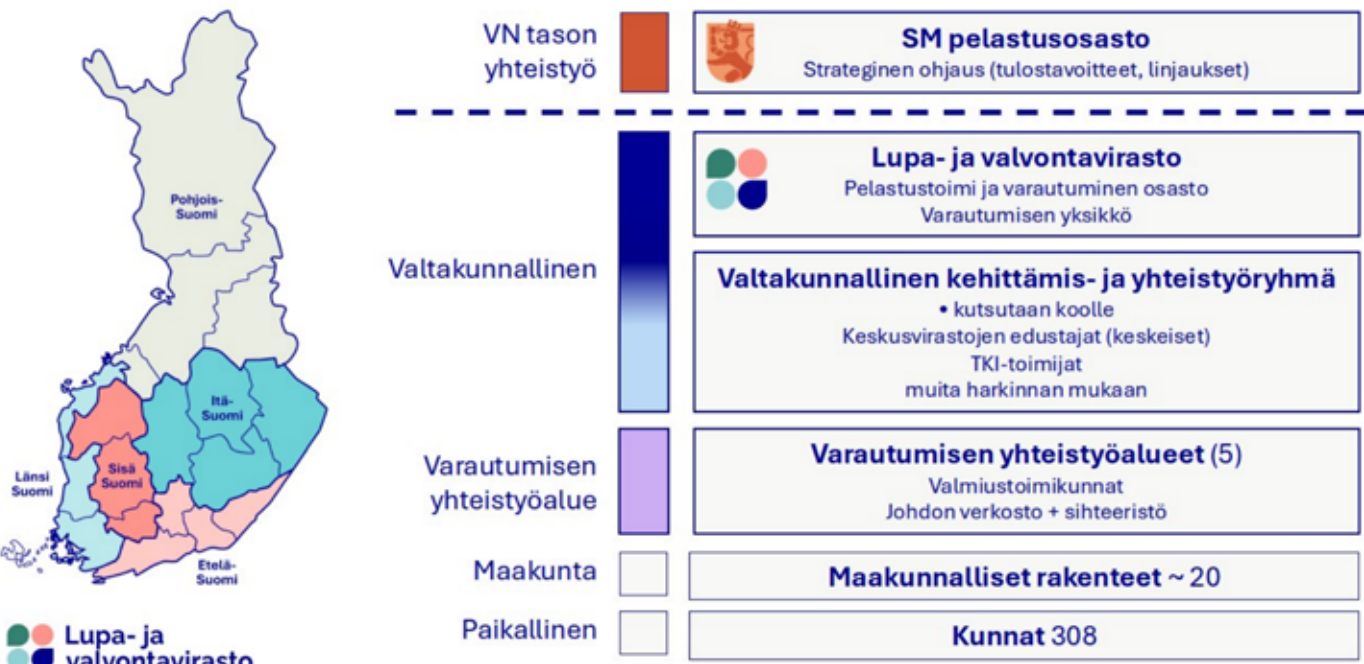
välille. Hyvin toimiva sihteeristö varmistaa, etteivät yhteisesti sovitut asiat jää yksittäisten kokousten tai henkilöiden varaan. Valmiustoimikuntien ja sihteeristöjen perustaminen on parhaillaan aktiivisessa vaiheessa. Syksyn 2026 aikana täsmennämme kokoonpanoja, tehtäviä ja toimintatapoja yhdessä alueiden toimijoiden kanssa. Ensimmäinen tärkeä askel on muodostaa yhteinen ja riittävän yhdenmukainen perusta, jonka varaan toimintaa voidaan vuoden 2027 aikana määrätietoisesti rakentaa.

Rakenteista käytännön toimintakykyyn

Yhteistyörakenteiden toimivuus punnitaan käytännössä. Siksi valmiustoimikuntien työ on tärkeää kytkeä harjoitustoimintaan, alueellisiin maanpuolustuskursseihin sekä yhteiseen suunnitteluun. Harjoituksissa voidaan kokeilla toimintamalleja, tunnistaa puutteita ja oppia yhdessä. Maanpuolustuskurssit puolestaan kokoavat avainhenkilöitä yhteisen turvallisuusymmärryksen äärelle ja luovat häiriötilanteissa arvokkaita verkostoja.

Viisi yhteistyöaluetta ja viisi valmiustoimikuntaa muodostavat valtakunnallisesti yhtenäisen kokonaisuuden, mutta jokaisen alueen toiminta rakentuu sen omista lähtökohdista. Yhtenäisyys ei tarkoita sitä, että kaikkialla toimitaan kaikissa yksityiskohdissa samalla tavalla. Se tarkoittaa yhteistä suuntaa, selkeitä vastuita ja luottamusta yhteistyön jatkuvuuteen. Rakenteet ovat tarpeellisia, mutta ne eivät yksin takaa onnistumista. Todellinen ja uskottava toimintakyky syntyy ihmisistä, luottamukselta, avoimesta vuorovaikutuksesta ja yhdessä tehdystä työstä. Luottamusta ei voida määrätä syntymään häiriötilanteissa, vaan se rakennetaan normaaliolojen kohtaamisissa, yhteisessä suunnittelussa ja harjoittelussa. Tätä perustaa rakennamme nyt viidellä varautumisen yhteistyöalueella. Tavoite on yhteinen: Suomi, jonka alueet ja toimijat kykenevät ennakoidaan, varautumaan ja toimimaan yhdessä myös kaikkein vaativimmissa tilanteissa.

Varautumisen yhteistyön järjestäminen, rakenteet – kokonaisuus

Yhteistyöllä vahvempaa alueellista turvallisuutta

Kuva: komentaja Sakari Soini

Evertiluutnantti Sini Kouri aloitti Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkönä heinäkuun alussa.

Heinäkuun alussa sain kunnian ottaa vastaan Lounais-Suomen aluetoimiston päällikön tehtävän. Uuden työn aloittaminen on ollut inspiroivaa, ja toimiston arkeen sisäänpääsyä on helpottanut henkilöstön lämmin vastaanotto sekä ammattitaitoinen ote työhön. Uuden tehtävän myötä palasin jo kolmannen kerran urani aikana ”kasvattajaseuraani” – 400 vuotta täyttäneeseen Porin prikaatiin. On hienoa palata tutuille alueille, joilla on vahvat maanpuolustusperinteet ja tiivis yhteishenki.

Aluetoimiston päällikkönä näen roolini keskeisenä linkkinä Puolustusvoimien, paikallisten viranomaisien, kuntien ja kolmannen sektorin välillä. Paikallisen turvallisuustyön ja kokonaisturvallisuuden merkitys on nykyisessä turvallisuusympäristössä korostunut entisestään. Odotankin innolla tiivistä vuoropuhelua ja yhteisiä harjoituksia alueemme keskeisten toimijoiden kanssa, jotta voimme yhdessä vahvistaa Lounais-Suomen alueellista kriisinkäytännöä ja turvallisuutta.

Tässä tehtävässä aloittaminen tuntuu luontevalta jatkumolta urallani. Edellinen tehtäväni oli Maanpuolustuskorkeakoulussa yleisesikuntaupseerikurssin operaatiotaidon ja taktiikan opettajana Santahaminassa, missä osallistuin opetuksen lisäksi yleisesikuntaupseerien koulutuksen kehittämiseen, kun sitä uudistettiin vastaamaan aikakauden ja Nato-jäsenyyden tuomia vaatimuksia. Tavoitteena on tuottaa upseereille tulevaisuuden työtehtävissä vaadittava osaaminen, jonka keskiössä on operaatiotaito. Nyt pääsen soveltamaan tätä kehittämistyötä ja tuoretta näkemystä suoraan käytännön johtamisessa ja aluetoimiston arjen haasteissa.

Sotilasura alkoi lapsuuden maisemissa

Santahaminassa vietin myös lapsuuteni. Isäni, setäni ja isoisäni ovat kadettiupseereita, joten hakeutuminen naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen sekä Kadettikouluun oli minulle aikanaan luonnollinen vaihtoehto. Naisten vapaaehtoinen asepalvelus alkoi Suomessa syksyllä 1995, joten mahdollisuus hakeutua

asepalvelukseen osui itselleni juuri sopivaan ajankohtaan. Valmistuttuani keväällä 1996 ylioppilaaksi pääsin kesällä aloittamaan asepalveluksen saapumiserässä II/96. Urani Puolustusvoimissa alkoi tuolloin, joten palvelukseenastumispäivästä 9.7.1996 laskien sotilasurani 30-vuotispäivä osui kuluvalle kesälle.

Upseerin tutkinnon suoritin Maanpuolustuskorkeakoulussa 86. kadettikurssin jalkaväkijoina, jolta valmistuin upseerinvirkaan 4.6.2003. Urani aikana olen päässyt työskentelemään useissa työtehtävissä ympäri Suomea. Kadettikoulusta valmistumiseni jälkeen seuraavat kuusi vuotta olin Porin prikaatin Kranaatinheitinkomppaniassa, josta viimeiset kolme vuotta komppanianpäällikön tehtävissä. Komppanianpäällikön tehtävä oli jo nuorena sellainen, johon toivoin pääseväni – tietynlainen kohokohta nuoren upseerin uralle. Tällöin luonteva asuinpaikka löytyi Turusta, jossa asuin yli kymmenen vuotta.

Porin prikaatin lisäksi olen palvellut Pääesikunnassa Helsingissä ja Mikkelissä Maavoimien esikunnassa. Maavoimien esikunnan tehtävien jälkeen polku johti Lapin jääkäripataljoonan komentajaksi, ja tätäkin tehtävää muistelen lämmöllä. Aluksi etäisyys nykyisestä kodistani Rautalammalta Sodankylään mietitytti, mutta käytännön asioiden järjestyttyä viihdyin tehtävässä erinomaisesti. Kaksi vuotta napapiirin pohjoispuolella Sodankylässä olivat antoisaa aikaa ja näin jälkikäteenkin pohdittuna edelleen valitsisin tarjottaessa saman paikan. Sanoisin, että tällä hetkellä ne vuodet ovat olleet urani huippuhetki.

Olen urani aikana työskennellyt myös ulkomailla, kriisinhallintatehtävissä Kosovossa ja Lähi-idässä. Kriisinhallintatehtävistä on ollut hyötyä myös myöhemmin uralla, sillä niiden ansiosta olen päässyt tutustumaan muihin kansainvälisiin tehtäviin. Pääsin kiertämään eri operaatioissa muun muassa Afganistanissa, Pakistanissa sekä Bosniassa. Kriisinhallintatehtävissä, kansainvälisissä harjoituksissa ja kansainvälisillä kursseilla olen päässyt näkemään ja oppimaan erilaisia käytäntöjä sekä eri kansallisuuksien tapoja toimia

erilaisissa tehtävissä. Näistä kokemuksista on ollut hyötyä myöhemmissäkin tehtävissä päästessäni harjoittelemaan yhteistoimintaa kansainvälisten joukkojen kanssa.

Katse tulevaisuuteen

Upseeriuran merkittävimpinä etuina pidänkin urakehitystä sekä tasaisin väliajoin vaihtuvia työtehtäviä, joissa annetaan mahdollisuus kehittää toimintaa. Työtehtävien muuttamisen koen positiivisena seikkana, jossa saa oppia uutta, kehittää näin osaamistaan ja edetä uralla. Suurella mielenkiinnolla odotankin tulevia työtehtäviä ja uuden oppimista. Aluetoimistojen tehtäväkenttä on laaja ja monipuolinen sekä alueellisesti ja paikallisesti merkittävä. Lounais-Suomen aluetoimiston ydintehtävänä on hoitaa vastuullaan olevat asevelvollisuusasiat, aluetoimistolle kuuluvat viranomais tehtävät sekä valmistautuminen poikkeusoloihin. Toimialueena ovat Satakunnan, Varsinais-Suomen ja Ahvenanmaan maakunnat. Uskonkin, että koulutuksestani, aiemmista tehtävistäni ja toiminta-alueen tuntemisesta on hyötyä nykyisessä tehtävässäni.

Tulevina vuosina Nato-jäsenyyden myötä Puolustusvoimissa toimeenpannaan Suomen kansallisen puolustuksen yhteensovittaminen osaksi Naton puolustusta. Toiminnan kehittäminen ja muuttaminen edellyttävät jatkuvaa arviointia ja muutostalviutua. Muutoksista ja haasteista selviäminen edellyttää kaikilla johtamisen tasoilla perusasioiden vastuullista hoitamista, muutoksesta nousevien vaatimusten ja nykyisten käytäntöjen kriittistä arviointia sekä käytännönläheisten ratkaisuvaihtoehtojen muodostamista. Samalla tulee kuitenkin pitää kiinni vahvuksistamme ja toteuttaa tarvittavat muutokset suunnitelmallisesti ja järkevästi unohtamatta päätehtävää: Suomen sotilaallista puolustamista. Asevelvollisuusjärjestelmä säilyy jatkossakin Suomen puolustusjärjestelmän perustana, jonka ensisijaisena tehtävänä on tuottaa reservi, jolla mahdollistetaan koko maan puolustaminen.

Everstiluutnantti
Sini Kouri

Elo Huovi26 vahvisti osaamista, yhteistyötä ja maanpuolustustahtoa

Teksti: Sari Mastromarino Kuvat: Sari Mastromarino ja Sini Pihkonen

Säkylässä 14.–16. elokuuta järjestetty Elo Huovi26 kokosi noin 130 osallistujaa taistelupelastajan, ensihoitopaikan, sotilaspoliisin, tiedustelun, johdon ja huollon sekä NATO Workshopin koulutuksiin. Harjoitukseen tutustui myös Porin prikaatin apulaiskomentaja **Vesa Helminen**, joka kiinnitti huomiota koulutuksen monipuolisuuteen, kurssien yhteistyöhön ja kouluttajien ammattitaitoon

Hyvä suunnittelu loi onnistumisen perustan

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) Lounais-Suomen maanpuolustuspiirin järjestämä Elo Huovi26 toteutettiin kompaktina kokonaisuutena. Harjoituksen johtajan **Eija Erikssonin** mukaan johtaminen ja huolto vaativat silti samat toiminnot kuin laajemminkin harjoituksissa. Kokeneet tekijät sekä hyvin yhteen toiminut johto ja huolto loivat onnistumisen perustan. Elokuinen ajankohta vaati tukipyynn-
töjen ja keskeisten järjestelyjen valmistumista jo ennen kesälomakautta. Suunnittelurakennetta kevennettiin tietoisesti: yhteisiä kokouksia pidettiin tarpeellinen määrä, ja Eriksson piti suoraan yhteyttä kurssinjohtajiin selvittääkseen suunnittelun etenemisen ja tuen tarpeet. Kurssien sijoittuminen Camp Mauriin ja lähiharjoitusalueelle osoittautui vahvuudeksi. Johto pystyi seuraa-

maan koulutusta, keskustelemaan osallistujien kanssa ja reagoimaan tilanteisiin joustavasti.

– Kaikilla oli hyvä fiilis koko viikonlopun ajan, Eriksson kuvaa harjoituksen tunnelmaa.

Elo Huovi26 oli Erikssonin ensimmäinen Säkylässä johtama harjoitus. Selkeä kokonaisuus antoi hänelle aikaa seurata kursseja ja kohdata osallistujia.

Kurssien yhteistyö vei koulutusta eteenpäin

Harjoituksen koulutuskokonaisuuksiin kuuluivat muun muassa taistelupelastajan erikoiskurssi, toiminta ensihoitopaikalla -kurssi, sotilaspoliisin peruskurssi, tiedustelukouluttajakurssi, NATO Workshop sekä johdon ja huollon kurssi.

Eriksson pitää onnistuneena taistelupelastajien ja ensihoitopaikan henkilöstön koulutuksen yhdistämistä. Ryhmät harjoittelivat ensin

omia tehtäviään. Taistelupelastajat toimivat muun muassa rakennetulla alueella, miinoitteessa ja drooniuhan alla; ensihoitopaikalla keskityttiin ryhmän toimintaan, potilaiden vastaanottoon ja hoitovalmiuteen. Harjoituksen loppupuolella koulutukset yhdistettiin soveltavassa harjoituksessa, jossa potilaan hoitoketju eteni taistelupelastajilta ensihoitopaikalle. Näin erillisten kurssien osaamisesta muodostui yhteinen, käytännössä toimiva kokonaisuus. Tiedustelukouluttajakurssilla katse ulottui yksittäistä viikonloppua pidemmälle. Kurssilla kehitettiin koulutuskortteja ja suunniteltiin tulevaa koulutusta. Erikssonin mukaan yhteisesti viimeistelty materiaali parantaa laatua ja yhdenmukaisuutta: kurssilainen saa tavoitteiden mukaisen koulutuksen riippumatta siitä, kuka toimii kouluttajana.

Vierailukierros osoitti koulutuksen monipuolisuuden

Porin prikaatin apulaiskomentaja Vesa Helminen vierailu alkoi Erikssonin pitämällä harjoituksen esittelyllä. Sen jälkeen kierroksella tutustuttiin kurssien toimintaan, ja vierailu päättyi yhteiseen ruokailuun Camp Maurissa.

Lounais-Suomen maanpuolustuspiiri oli pyytänyt Porin prikaatilta tukea alun perin seitsemään kurssiin. Helminen seurasi kierroksellaan noin puolta alkuperäisestä kurssimäärästä.

Tukipyyntö ja harjoituksessa tehdyt havainnot vakuuttivat Helminen edelleen siitä, että kurssiviikonloppuihin sisältyy yleisesti toimintaa mahdollistavia, suosittuja ja aina myös hieman erikoisempia aiheita. Helminen mukaan samanaikainen Suomen Ulkomaanoperaatioiden Veteraaniliiton Falling Plates -kilpailu sai synergiaa kurssiviikonlopun henkilöistä ja resursseista. Hän piti kurssien välistä soveltavaa harjoitusta hyvänä kehityssuuntana. Myönteisinä hän piti myös NATO Workshopia ja englannin kielen läsnäoloa. Innostus ja ammattitaito näkyivät MPK:n koulutus rakentuu suurelta osin vapaaehtoisten kouluttajien osaamisesta ja sitoutumisesta. MPK Lounais-Suomessa heidän panostaan arvostetaan: kouluttajat käyttävät aikaansa ja ammattitaitoaan muiden osaamisen kehittämiseen ja tekevät samalla tärkeää työtä maan-

puolustuksen hyväksi.

Myös Helminen kiinnitti vierailullaan huomiota kouluttajien ja kurssilaiden motivaatioon. Hän kuvaa havaintoaan näin:

– Kurssien kouluttajista välittyy innostuneisuus ja ammattitaito samaan aikaan. Tuon tekijän läsnäolo motivoi ihmisiä kursseille jatkossakin.

Helmisen mukaan kurssilaiset ovat motivoituneita kehittämään osaamistaan valitsemallaan kurssilla. Osallistujamäärien ylläpitämisellä on nykyisessä turvallisuusympäristössä oma merkityksensä.

– Volyymin ylläpito on tärkeää tässä turvallisuusympäristön tilanteessa.

Muuttuva taistelukenttä haastaa lääkinnän

Ensihoitopaikan toiminta herätti vierailulla erityistä keskustelua. Helminen tiivistää kysymyksen näin:

– Kysymys on ajattelutavan muutostarpeesta.

Hän nostaa esiin Ukrainan sodan, droonit sekä tappiot ja niiden syntymekanismit – nykyisen taistelukentän tosiasiat, joiden on vaikutettava myös toimintatapoihin.

Vapaaehtoisen maanpuolustuksen käyttöön tarvitaan Helmisen mukaan ajanmukaista koulutusmateria-

alia, jonka avulla sodankäynnissä tapahtunut muutos ja sen vaikutukset lääkintään voidaan ymmärtää.

– Ihminen sodassa on säilynyt – johtajana ja taistelijana, vaikka asevaikutus ja tekniikka kehittyvätkin. Ihminen säilyy silloin myös lääkinnällisen hoitoketjun erityiskysymyksenä.

Kumppanuus vahvistaa maanpuolustustahtoa

Helmisen mukaan Lounais-Suomen ja Pohjanmaan maanpuolustuspiirit vastaavat tinkimättä Porin prikaatin tarpeisiin koulutuksen painopisteistä.

Yhteistyön merkitys ei kuitenkaan rajoitu yksittäisiin kursseihin tai harjoituksiin. Helminen nostaa suuremmaksi asiaksi tahdon ylläpitämisen reservissä ja vapaaehtoisen maanpuolustuksen sisällä sekä sen välittymisen laajemmin Suomessa ja maasta ulospäin.

– Siihen Elo Huovi26 antoi jälleen uskottavan panoksensa.

Elo Huovi26 teki kumppanuuden näkyväksi ajantasaisena koulutuksena, osaamisen jakamisena ja motivoituneiden vapaaehtoisten yhteisenä harjoitteluna. Näin vahvistuvat reservin osaaminen ja maanpuolustustahto.

Toiminta ensihoitopaikalla -kurssilla harjoiteltiin potilaan tutkimista ja hoitotoimenpiteitä osana lääkinnällistä hoitoketjua.

Niinisalossa vahvistettiin arjen turvallisuustaitoja yhdessä

Teksti: Sari Mastromarino

Toimija Niini26 -harjoituksen Arjen turvallisuuskurssi koko- si 14.–16. elokuuta Niinisaloon naisia harjoittelemaan toimin- taa arjen häiriö- ja vaaratilan- teissa. MPK Lounais-Suomen ja Naisten Valmiusliiton yhteistyö- nä toteutettu kurssi yhdisti tie- don, käytännön harjoittelun ja osallistujien kokemukset.

Yllä: Arjen turvallisuuskurssin osallistajat Niinisalon varuskun- nassa. Taustalla Tykistökoulun edustalla muistomerkkitykkeinä olevat 210 H 17 -järeät haupitsit.

Kuva: MPK/Antti Koskela

Kurssinjohtaja Mia Kiviluoma ja koulutuspäällikkö Antti Koskela itsepuolustusharjoituksessa. Yhteistyö näkyi kurssilla sekä suunnittelussa että käytännön koulutuksessa. Kuva: MPK/Sari Mastromarino.

Käytännön taidot toivat varmuutta

Arjen turvallisuus vaatii tietoa, taito- ja rohkeutta toimia. Niinisalossa kurssilaiset perehtyivät kyberturval- lisuuteen, kotivaraan ja henkiseen resilienssiin sekä harjoittelivat alku- sammuksista, hätäensiapua, katutur- vallisuuksista ja itsepuolustusta.

Alkusammutuksessa harjoiteltiin palavan ihmisen ja rasvapalon tur- vallista sammuttamista. Hätäensi- avussa opeteltiin toimintaa nopeasti apua vaativissa tilanteissa. Turvalli- suusradalla taidot yhdistyivät: osal- listujien piti arvioida tilanne, huo- lehtia omasta turvallisuudestaan, hälyttää apua ja aloittaa tarvittavat toimet.

Katuturvallisuudessa ja itsepuolus- tuksessa painotettiin ennakoitua, ympäristön havainnointia, omien rajojen ilmaisemista ja tilanteen rauhoittamista puhumalla. Fyysisiä tekniikoita harjoiteltiin siltä varalta, että muut keinot eivät riitä ja tilan- teesta on päästävä turvallisesti pois. Yhteistyö tuki uutta kurssinjohtajaa Kurssinjohtaja **Mia Kiviluoma** joh- ti Arjen turvallisuuskurssia ensim- mäistä kertaa suoritettuaan kurssin- johtajakoulutuksen edellisessä Toi- mija Niini -harjoituksessa. Tukena olivat Naisten Valmiusliiton materi- aalit, kurssinvarajohtaja **Päivi Tuh- kalainen** sekä MPK:n koulutuspääl- likkö **Antti Koskela**, joka osallistui suunnitteluun ja koulutukseen.

– Minun ei ole tarvinnut olla yksin. Olen saanut Naisten Valmiusliitolta tarvittavat pohjat, ja MPK:n Antti on ollut koulutuspäällikkönä tiiviis- ti mukana. Ohjelmaa on suunniteltu yhdessä, Kiviluoma kiittelee. Kiviluoman mukaan osallistujat oli- vat innostuneita, motivoituneita ja keskustelevia. He jakoivat koke- muksiaan ja esittivät kysymyksiä, ja kouluttajien käytännön esimerkit tukivat oppimista. Näin opitut asiat kytkeytyivät osallistujien omaan ar- keen.

Suuri kysyntä kertoo tarpeesta

Kurssin kaikki 25 paikkaa täyttyi- vät nopeasti, ja jonoon jäi 27 haki- jaa. Kiinnostuksen vuoksi Säkylään järjestettiin toinen vastaava kurssi. Osallistujamäärät kertovat käytän- nönläheisen turvallisuus- ja varautu- miskoulutuksen tarpeesta. Koskelan mukaan todellinen toimin- tavarmuus syntyy tekemällä: turval-

lisessa koulutusympäristössä voi kokeilla, saada palautetta ja yrittää uudelleen. Harjoituksessa olivat mu- kana myös hänen kaksi poikaansa, jotka ovat MPK:n aktiivikouluttajia. Osaaminen ja halu auttaa voivat siir- tyä myös sukupolvelta toiselle. Niinisalon kurssi osoitti yhteistyön voiman. Arjen turvallisuus vahvis- tuu tiedosta, harjoittelusta ja uskal- luksesta toimia – sekä osaamisesta, jota jaetaan yhdessä.

Yllä: Hätäensiapuharjoituksessa harjoiteltiin autettavan suojaamista kylmältä lämpöpeitteen avulla. Kuva: MPK/Taru Raita.

Alkusammutusharjoituksessa ha- vainnollistettiin, kuinka vaarallisesti rasvapalo leimahtaa, jos sitä yritet- tään sammuttaa vedellä. Kuva: MPK/Mia Kiviluoma.

Tunnistatko Porin prikaatin perusyksiköt
yksikköviirien perusteella?

Yhdistä oikein!

Laita oikea numero nimen edessä olevaan pyörylään.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

☐ 1. huoltokomppania

☐ Raketinheitinpatteri

☐ Lentotiedustelukomppania

☐ Esikuntakomppania

☐ 1. pioneerikomppania

☐ Tiedustelukomppania

☐ Kranaatinheitinkomppania

☐ Viestikomppania

☐ 1. patteri

☐ Suojelukomppania

Oikeat vastaukset sivulla 42.

Liity Killan jäseneksi

Se käy helposti osoitteessa:
www.porinprikaatinkilta.fi/
JÄSENYYS/jäsenhakemus
Porin prikaatin kiltä ry.

Keskittäminen tekee bonusta

OP Lounaismaan omistaja-asiakkaana
hyödyt OP-bonuksistasi eniten, kun
keskität pankkipalvelusi ja vakuutuksesi
meille. Vain meiltä saat yhdestä paikasta
kaikki tarvitsemasi pankki-, vakuutus- ja
sijoituspalvelut – ja se hän tekee
bonusta omistaja-asiakkaalle.

Lue lisää: op.fi/bonus

LEGAD

Asianajo rikos-, riita- ja sotilasasioissa Suomessa ja
ulkomailla – viiden operaation kokemuksella.

Timo Koivikko, lakimies, OTM, VTM
050 501 2668

legad.fi

TESTAMENTTILAHJOITUS

- Maanpuolustuksen historiaa ja kerhoperinnettä ylläpitävän ja keräävän Huovrinteen Kerhosaatiö sr:n kerhokiinteistön tulevaa peruskorjausta voi tukea testamenttilahjoituksilla.
- Yleishyödyllisen yhteisön, kuten Kerhosaatiön, ei tarvitse maksaa testamenttilahjoituksesta perintöveroa.

Yhteydenotot toimitusjohtaja Matti Vihottula, 0400 772693
tai matti.vihottula@gmail.com.

Sotilas-5-ottelun ja maastajuoksun SM-kilpailut kesäkuussa

Kilpailujen valmistelu on pitkä prosessi

Sotilas-5-ottelun ja maastajuoksun SM-kilpailut järjestettiin Säkylän varuskunta-alueella 1.-3.6.2026. Kilpailun järjestäjänä toimi Porin prikaati. Sotilas-5-otteluun kuuluvat lajeina ammunnan tarkkuus- ja pikaosio, esterata, käsikranaatinheiton pituus- ja tarkkuusheitto, esteuinti ja maastajuoksu. Lisäksi varusmiehille järjestetään ryhmäesteratakilpailu, jossa nelihenkinen joukkue suorittaa esteradan kahta telamiinaa kantaen. Kilpailut sisältävät lisäksi erillisen maastajuoksukilpailun, johon voi halutessaan osallistua, jos ei halua suorittaa sotilas-5-ottelua kokonaisuudessaan. Sotilas-5-ottelijat osallistuvat automaattisesti sotilaiden maastajuoksun SM-kilpailuihin.

Sotilaiden SM-kilpailujen eri lajiin järjestelyvastuu on joukko-osastoilla tiedossa jo vuosia ennen ta-

pahtumaa ja kisojen valmistelut on aloitettu jo kauan ennen varsinaista kilpailuajankohtaa pienemmällä porukalla. Kilpailujen lähestyessä valmisteluihin osallistuu vähitellen enemmän ihmisiä. Ennen kilpailuja liikunta-alan varusmiehet laittoivat suorituspaikat erinomaiseen kuntoon jo omiin Moniottelukilpailuihin 7.5.2026, jossa kilpailtiin Säkylän varuskunta-alueen mestaruudesta. Suorituspaikat saivatkin SM-kilpailun aikana kiitosta kilpailijoilta. Liikunta-alan varusmiehet toimivat toimihenkilötehtävissä kilpailupäivinä kesäkuun alussa ja heidän panoksensa oli korvaamaton. Myös 1. huoltokomppania ja 1. pioneerikomppania tukivat varusmiesjoukolla ammuntaa ja käsikranaatinheittoa. Ilman heidän panostaan kilpailut olisi ollut haastavaa järjestää laadukkaasti. Kiitos kuuluu myös etenkin Juho Kurjelle,

joka antoi suuren panoksen kisojen onnistumiselle hoitamalla laadukkaasti kisojen tulospalvelun. Kilpailuihin osallistui kilpailijoita eri joukko-osastoista ympäri Suomea aina pohjoisesta etelään saakka. Sotilas-5-otteluun osallistui 83 kilpailijaa ja maastajuoksuun yhteensä 120 juoksijaa.

Kilpailuja käytiin kolmena päivänä

Maanantai oli ensimmäinen kilpailupäivä sekä joukkueiden matkustus- ja saapumispäivä. Iltopäivällä joukkueiden saavuttua paikalle pidettiin kilpailujen avajaiset ja joukkueenjohtajien puhuttelu. Joukkueenjohtajien puhuttelussa tiedotettiin vielä viime hetken asiat ja joukkueilla oli tällöin myös mahdollisuus esittää kysymyksiä kilpailuorganisaatiolle. Illansuussa kilpailtiin sotilas-5-ottelun ammunta, joka oli sotilas-5-ottelun ensimmäinen laji, jonka perusteella määräytyivät lähtöasetelmat seuraaville kilpailupäiville. Toinen kilpailupäivä alkoi esteradalla ja ryhmäesteradalla. Lounaan jälkeen siirryttiin Myllypuroon, jossa oli vuorossa käsikranaatinheiton pituus- ja tarkkuusheitto. Illalla vuorossa olivat vielä esteuinti Euran uimahallissa. Keskiviikkona viimeisenä kilpailupäivänä vuorossa oli enää maastajuoksu kaikkien sarjojen osalta. Tämän jälkeen järjestettiin koko kilpailun päättäjäiset ja palkintojenjako sekä kilpailujen joukkuepalkintojen jakaminen.

Sotilas-5-ottelun varusmiesten sarjan voitti Panssariprikaatin tykimies **Alexi Jokela**. Kilpailijoita sarjassa oli 46 varusmiestä. Miesten yleisen sarjan voitti kapteeni **Juho Ylipekkala** Länsi-Suomen merivartiostosta. Sarjassa kilpaili 23 mieskilpailijaa. Naisten sarjassa kilpailijoita oli 11 ja voittaja oli luutnantti **Beata Seikkula** Utin jääkärirykmentistä. Miesten yli 40-vuotiaiden sarjassa jokainen pääsi mitaleille, sillä kilpailijoita oli tasan kolme, joista voittaja oli vanhempi rajavartija **Jori Mikkonen** Pohjois-Karjalan rajavartiostosta. Maastajuoksussa sarjoja oli kahdeksan: varusmiesten, vapaaehtoista asepalvelusta suorittavien naisten, miesten yleinen, naisten yleinen, miehet yli 35, miehet yli 45, miehet yli 50 ja miesten yli 55-vuotiaiden sarja. Kaikki juoksivat neljän kilometrin matkan Myllypuron

mäkisessä maastossa. Nopeimmin radan juoksi läpi ylikersantti **Akseli Ruohola** Kaartin jääkärirykmentistä ajalla 11:51,3. Ruohola toimii työssään liikunta-aliupseerina ja saavutti juuri suunnistuksen maailmanmestaruuskilpailujen knock-out sprintissä MM-hopeaa. Kisa käytiin perjantaina 10.7.2026 Italiassa.

Sotilas-5-ottelun lajitaitoja kehitetään palveluksen aikana

Sotilas-5-ottelu on lajina erinomainen kilpailulaji sotilaille, sillä lajissa tarvitaan ampumataitoa, heittoa, koordinaatiokykyä ja erinomaista kestävyyskuntoa. Näistä taidoista olisi todellakin hyötyä kriisitilanteissa. Sotilas-5-ottelijat omaavat erinomaisen toimintakyvyn niin fyysisesti kuin psyykkisesti. Lajiin itsessään on helppo lähteä mukaan palveluksensa aikana, sillä kaikkien sotilas-5-ottelu lajien harjoittelu on haastavaa ennen palvelusta. Lajiin valitaankin usein yleisurheilun, uinnin tai pesäpallon harrastajia, koska näistä lajitaidoista ennen kilpailua saa suuren edun. Hyvästä ampuma-, heitto- ja uintitaidosta ja kestävyyskunnosta on lajissa hyötyä.

Kainuun prikaati hallitsi joukkuekilpailuja

Yksilökilpailujen lisäksi sotilaiden SM-kilpailuissa kilpailaan myös joukkuekilpailuissa. Sotilas-5-ottelun ja maastajuoksun SM-kilpailuissa jaettiin kaksi kiertopalkintoa. Voiton sotilas-5-ottelun joukkuekilpailussa voitti vuonna 2026 Kainuun prikaati. Joukkuekilpailun tulokseen lasketaan neljän parhaan sotilas-5-ottelijan pisteet yhteen sarjasta riippumatta. Joukkuekilpailussa oli mukana yhteensä 14 joukkuetta. Useimmilla joukkueilla oli mukana jopa kaksi joukkuetta. Kiertopalkintona on Suomen Marsalkka **C.G.E Mannerheimin** lahjoittama kannu, josta kilpailtiin ensimmäisen keran 1948 yhtymien välisessä nyky-aikaisessa 5-ottelussa. Maastajuok-

Käsikranaatin heitossa kilpailtiin sekä pituudessa, että tarkkuudessa.

Maastajuoksuksi oli lajeista vauhdikkain. Nopeimmin radan kiersi ylikersantti Akseli Ruohola Kaartin jääkärirykmentistä

sun joukkuekilpailun voitti myös Kainuun prikaati. Joukkuekilpailun tulokseen lasketaan neljän parhaan maastajuoksijan ajat yhteen sarjasta riippumatta. Joukkuekilpailussa oli mukana yhteensä 18 joukkuetta. Useimmilla joukkueilla oli mukana jopa kolme joukkuettakin.

Järjestelyt Porin prikaatilla sujivat mielestäni mallikkaasti huomioiden joukoilta saadun palautteen. Ensi vuonna Porin prikaati järjestää Niinisalossa sotilaiden suunnistuk-

sen SM-kilpailut, joihin valmisteluja tehdään parhaillaan. Kilpailu järjestetään syksyllä 2027.

Kiitokset suurelle joukolle, jotka olivat mahdollistamassa, suunnittelemassa ja toteuttamassa sotilas-5-ottelun ja maastajuoksun SM-kilpailuja.

Liikuntakasvatusaliupseeri
Ylikersantti Juuso Kärki

Kun Porin ruotuväkirykmentti perustettiin

Juttusarjamme tämänkertainen kirjoitus on Porilainen -lehden numerosta 2/1930 ja se tekee selkoa Satakunnan talonpoikain vuonna 1694 Huittisissa tekemästä ruotukontrahdista ja sen ylläpitämisestä.

Ruotujakolaitos (ruots. indelningsverket) oli kuningas **Kaarle XI:n** Ruotsissa ja Suomessa 1680-luvulla toimeenpanema sotalaitoksen uudistus. Ruotujakolaitoksen käyttöönotto vahvistettiin valtiopäivillä 1682. Maatiloista (sekä niiden torpista) tuli muodostaa 2–6 talon ryhmiä, ruotuja, jotka kukin joutuivat kustantamaan yhden sotilaan varusteineen ja aseineen. Ruotu järjesti palvelusajaksi sotilaalle torpan ja palan viljelysmaata. Ruotusotamiehen perhe sai myös elantonsa tämän torpan maasta ja kotieläimistä. Ruodun ylläpitämää torppaa kutsuttiin sotilastorpaksi.

Jokaisella ruodulla oli oma numero, joka oli sama kuin miehen numero. Komppaniat muodostuivat siis ruoduista, jotka olivat pääosin määrätty sen pitäjän alueelta, jonka nimeä komppania kantoi. Esimerkkinä Porin läänin jalkaväkirykmentin Euran komppanian ruotunumerot 60-71 olivat Säkylästä, ruodut 72-92 Köyliöstä. Euran komppaniaan kuului ruotuja Euran lisäksi myös Eurajoelta, Luvialta, Kiukaisista, Yläneeltä, Nakkilasta, Ulvilasta, Porista, Ahlaisista, Siikaisista ja Merikarvialta. Voidaan todeta, että komppanioiden äärimmäiset ruodut saattoivat olla jopa sadan kilometrin etäisyydellä toisistaan. Komppanian kokoaminen yhteiseen harjoitukseen otti aikaa useita päiviä tai jopa viikkoja. Ruotuja oli 128 eli Eurankin komppanian kirjavahvuus oli näin ollen 128 miestä. Tällä samalla ruodutusperiaatteella koottiin kaikki Porin läänin jalkaväkirykmentin kahdeksan komppaniaa. Rykmentin kokonaisvahvuus saatiin näin nostettua 1025 mieheen.

Ruotujakolaitoksen puitteissa hoidettiin myös armeijan päällystön

sekä joidenkin siviilivirkamiesten rahoitus. Ruotujakolaitos korvasi vanhan väenottojärjestelmän, joka ei ollut yhtä tuottava ja tehokas kuin uusi ruotujakolaitos.

Kontrahdin eli sopimuskirjan johdanto on juhlavaa luettavaa: ”Niin kuin me kyllä havaitsemme kuinka korkeast tarpeellinen se on, että hänen Guningallisella Majestetilläns, meidän kaikkein armollisimmalle Guningallem ja Herralleni kaikkinais tilois olis, niin näissä maan paikois, kuin muuallakin valtakunnassa yksi vahva ja pysyvä sotaväki jalkain päällä Isänmaan edesvastaukseksi ja varjellukseksi...”

Kuten sopimuskirjan ensimmäisestä pykälästä voidaan lukea, Satakunnan talonpojat ovat mielihyvin suostuneet ruotujakolaitokseen sotaväen ylläpitämisessä: ”Ensisti ja ennenkaikkea me kaikkein alimmaisella nöyryydellä tunnemme sen suuren armon, kuin meille köyhille alimmais in tahtunut on tainkaltaisen soldati hollin sallimisen kautta ja tällä vahvast lupaamme ja vahvistamme, niin hyvin itse meidän kuin meidän kanssaveljein ja jälkeen tulevais ten niin myös poisolevaisten puolesta, että me tahdomme alinomaa voimassa pitää ja gorinleterata tämän Biörneborin läänin jalkaväen regementin”

Sopimus päättyy pykälään 18 seuraavin sanakääntein: ”Mitä tässä edespantu on, sen lupaam me hänen kuninkaallisen majesteettinsa kaikkein armollisimman tahdon ja suosion jälkeen rikkomatta noudattaa. Rukoillen, että kuninkaallinen majesteetti armollisimmasti tahdoisi tämän vahvistaa ja voimassa pitää, kuin me kaikkein nöyryimmällä kuuliaisuudella puolestamme lupaamme uskollisesti ja ilman vilppiä tämän jälkeen itsemme käyttää. Enimmäksi valmistukseksi olemme antaneet tämän muutamain vissein ”ful machtil” edeskat-

sottuin kautta heidän nimellään ja puumerkillään vahvistaa, niin myös meidän kihlakuntain sinetin ja tuomarin allekirjoituksen sen alle panna. Annettu Huittisten pitäjässä sinä 11. joulukuun vuonna 1694.

Ruotujakolaitos värväysjärjestelmänä päättyi Suomen alueella vuonna 1809, kun Suomen alue liitettiin osaksi Venäjän Suuriruhtinaskuntaa. Koska Venäjän sotalaitoksessa ei ollut yhtä hyvää värväysjärjestelmää, ruotujakolaitos otettiin käyttöön vielä Krimin sodan (Oolannin sota) aikana 1853-56. Tuolloin perustetut yhdeksän ruotujakopataljoonaa lakkautettiin 1857. Tuon jälkeen ruotujakolaitokseen ei Suomessa enää palattu. Ruotsissa ruotujakolaitos lakkautettiin 1901. Sanat ruotu sekä ruotuväki jäivät kuitenkin elämään ja elävät sanoina yhä tänäkin päivänä Suomen puolustusvoimissa.

Teksti: Heikki Saarinen
Porilaismuseumo

PORILAINEN

PORIN RYKMENTIN LEHTI

N:o 2 . 1930

Helmikuu

3 vuosik.

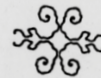
Vuosipäivänä.

Stolbovan rauhassa v. 1617 liitettiin Käkisalmen lääni Suomen yhteyteen ja Inkerinmaasta.

Rykmentin komentaja eversti
J. V. Ahlroth.

Porin Rykmentin
vuosipäivänä
16. 2. 1930.

Aliupseerikoulun jo
A. Pirilä.

AUK:n varajohtaja kapteeni
M. J. Kuiri.

II/PR:n komentaja
L. A. Maskula.

PR:n komentajan v.s. ev.luutn.
P. O. E. Susitaival.

Kun Porin ruotuväkirykmentti perustettiin.
Satakunnan talonpoikain v. 1694 Huittisissa tekemä
kontrahti sen ylläpitämisestä.

Kuningas Kaarle XI aikana, 1682 vuoden valtiopäivillä aikaan saatu päätös, ruotujalokaitoksen avulla asettaa ja ylläpitää jalkaväenrykmentejä, ei ollut tahtomme suoraan pakottava, vaan vahvast lupamme ja vahvistamme, niin hyvin itse meidän kuin meidän kanssaveljein ja jälkeen tulevaisten niin myös poisolevaisten puolesta, että me tahdomme alinoma voimassa pitää ja kompletterata tämän Biörneborin läänin jalkaväen Regementin.

Tästä näkyy, että Satakunnan ruo-
pojat ovat melihyvin suostuneet ruo-
tajakolaitokseen sotavaen ylläpitämi-
sessä. Sopimuskirjassa on kaikkiaan 18
seuraavaa:

2.

2.
Niinkuin kuninkaallinen majesteetti on
hyväksi nannyt, että nimitetty rykmentti
korpraalin kanssa pitää oleman
miehen suuruinen, niin tahd-
sen määrän sotamiehiä
pitää, sekä kaikkein

Torpan laitamme kuninkaallisen ma-
 jesteetin armollisen asetuksen mukaan
 niin, että siinä on piirtti, vähäinen pi-
 hatto, lato ja aitta, sekä valmiiksi muo-
 kattuina peltoa puolentynnyrin kylvön
 alla, niittyä kahden sivukuorman ala ja
 pieni kaalimaa. Anomme tämän ohella,
 allianssin sallittaisiin sotamiestorp-
 pien rakennuksiksi ottaa kylässä olevien
 itseoalevaisten tupia, jos ne siihen tar-
 koitukseen muuten kelvollisiksi katso-
 taan. Itseoalevaiset kun näissä kato-
 paikoissa ovat veronmaksajat. Kustaa
 suureksi. Adolf ne kerran

Suomen Valtakunnan rajan puo-

asuvat, sekä vanhoja kappala-
taloja, jotka kaikki vapautetaan
uudet kappalaisten talot, jotka
dolla annetut ovat, että sotam-
pitävät, kaikki akumentittalo-
talot, jotka nyt vielä kylmällä o-
olla apuna ruotujen taotisselu-
poikan kyläkuunnissa, ja kr-
velijoitten tulee huolehtia siitä,
ki kylmä ja autiot maat ylö-
ja rakennetaan uusiksi taloiks-
netaan toimellisten miesten
Nämä annettakoon
avuksi, jotka heikomm-
dotettut ovat, kaikki
dussa tämän kaut-
na väisty vapauttaan hyljä-

inkeriläiset veljemme ovat tosin rajapyykkimme ulkopuolella, samoin Vienna ja Aunus. Sen saavat heimoveljemme tuntea: Ryssän orjavidit heitä raahaavat pakkotöihin, jotta näin saadu in orjatyövoimin voisivat omien tihtuöidensä jälkiä tasoiittaa.

— Minä rukoilen, että se voima,
joka ohjaa kansojen kohtalot, an-
taisi sen päivän koittaa, jolloin
kaikki Suomen pojat ovat ylpeitä
siitä, että ovat isiensä lapsia.
M. A. Castrén.

Ylennyksiä.

Porin rykmentin vänrikki Paavo Mauritz Riikilä on nimitetty puolustuslaitoksen luutnantinvirkkaan ylentäen luutnantiksi ja määräten Porin rykmenttiin.

Reserviluutnantiksi on ylennetty reservivärikki August Waldemar Ansa Porin rykmentistä.

— Minä rukoilen, että se voima,
joka ohjaa kansojen kohtalot, an-
taisi sen päivän koittaa, jolloin
kaikki Suomen pojat ovat ylpeitä
siitä, että ovat isiensä lapsia.
M. A. Castrén.

BASE-kokonaisuus

Linnoitettujen tukikohtien rakentaminen varuskunta-alueille

Teksti: BASE25 ja BASE26 -valmiusrakentamisharjoitusten johtajat
Kuvat: Viestintävarusmiehet jääkärit Enlund ja Pohjalainen

Porin prikaati sai vuoden 2025 huhtikuussa tehtäväksi rakentaa joukkueen linnoitetut tukikohdat Niinisalon ja Säkylän varuskunta-alueille. Tehtävänä ei ollut rakentaa mitkä tahansa tukikohdat, vaan sellaiset, joissa on huomioitu Ukrainan sodasta saatuja havaintoja ja oppeja. Linnoittamisesta ja käytännön havainnoista saatiin tietoja Ukrainasta. Yhtenä tärkeimpänä oppina ja havaintona oli, että kaikki maanpäällä oleva materiaali ja henkilöstö ilman fyysistä suojaa, on helppo havaita ja tuhota. Hyvin nopeasti tulikin selväksi, että vaikka Suomen historiassa on ennenkin linnoitettu ja tehty linnoittamisen saralla innovatiivisia ratkaisuja, ei tällaisessa mittakaavassa olevaa ”uusien oppien mukaista”, linnoitettua tukikohtaa eri toimijoiden yhteistyönä ole normaaliolojen aikana tehty. Kokonaisuutta ruvettiin suunnittelemaan yhtenä isona projektina, jon-

ka nimeksi tuli BASE. Vuosiluvuilla erotettiin toisistaan vuonna 2025 rakennettava Niinisalon tukikohta (BASE25) ja vuonna 2026 rakennettava Säkylän tukikohta (BASE26). Projektin tärkeimpiä heti aloitettavia asioita olivat kokonaisaikataulun laatiminen ja vastuiden jakaminen. Nämä laadittiin heti ensimmäisen suunnittelutilaisuuden yhteydessä kesäkuussa 2025 ja ne sisälsivät niin Niinisalon kuin Säkylänkin tukikohdan rakentamisen. Porin prikaati toimi koko projektin johtajana. Projekti toteutettiin tiiviissä yhteistyössä Puolustusvoimien logistiikkalaitoksen, Metsähallituksen ja sopimusyritysten kanssa. Mukana oli myös paikallisia yrityksiä. Jokainen kutsuttu organisaatio lähti mukaan suurella mielenkiinnolla ja innolla, sillä käsissä oli toisaalta jotain aivan uutta, mutta toisaalta myös vanhaa. Molempien tukikohtien suunnittelua ja rakentamista tehtiin rinnak-

kain. Tiedossa oli, että hyvin pian Niinisalon tukikohdan rakentamisen jälkeen tullaan aloittamaan Säkylän tukikohdan valmistelut. Tämän vuoksi jo Niinisalon tukikohdan suunnittelussa ja rakentamisessa olivat mukana myös Säkylän tukikohdan toteutumisen kannalta keskeiset henkilöt ja tahot. Niinisalon rakennepiirustuksia ja kokemuksia hyödynnettiin Säkylän tukikohdan suunnittelussa ja rakentamisessa. Säkylän tukikohdan suunnittelussa hyödynnettiin myös reserviläisten osaamista vuoden 2025 syksyllä.

Oppia Suomesta ja Ukrainasta

Suunnittelun alkuvaiheessa päätettiin, että tukikohdat rakennetaan puusta hyödyntämällä kotimaasta laajasti saatavia sahateollisuuden tuotteita. Puu on perinteinen ja paljon käytetty linnoittamisen materiaali niin kotimaassa kuin ulkomailakin. Puulinnoitteet ovat laajalti

käytössä myös Ukrainassa ja suomalainen linnoittamisjärjestelmä sisälsi puurakenteisista linnoitteista tehtyjä valmiita rakennesuunnitelmia. Puulinnoitteita on myös kattavasti testattu Puolustusvoimien logistiikkalaitoksen toimesta.

Projektin eteneminen raivaamis- ja rakennusvaiheisiin sisälsi runsaasti erilaisia maastontiedusteluja, logististen puitteiden valmistelua niin tavarantoimittajan, rakentajan, Metsähallituksen edustajien kuin Porin prikaatin projektihenkilökunnankin kanssa. Yksi Niinisalon tukikohdan valmisteluvaiheen opeista oli se, että alueraivaaminen on tärkeä osa linnoittamisprojektia. Valmisteluvaiheessa tehdyn alueraivaamisen perusteella havaittiin, että tukikohdan pääpuolustusasemien kohdalla on kymmeniä vuosia sitten ollut kranaatinheittimistön maalialue. Alueelta löytyikin toistakymmentä räjähtämätöntä ampumatarviketta, jotka raivattiin asianmukaisesti. Niinisalo sai valtakunnan ensimmäisen Ukrainan sodan oppeja hyödyntäen rakennetun linnoitetun tukikohdan vuoden 2025 lopulla. Suunnittelussa ja toteutuksessa otettiin huomioon suomalainen metsämaasto sekä suomalainen tapa

taistella. Tarkoituksena ei ollut kopioida kaikkea Ukrainan sodasta saatua oppia, vaan löytää siltä meille sopivat elementit. Tärkein havainto – ”kaikki maan sisään” – pyrittiin toteuttamaan mahdollisimman pitkälle. Tämän vuoksi tukikohtiin rakentui satoja metrejä pitkiä maanalaisia käytäviä ja satoja metrejä pitkiä muita käytäviä pesäkkeiden ja puolustustasojen välille. Ukrainasta oli myös saatu havainto, että käytävien on hyvä olla korkeita, jotta taistelijoitten ei tarvitse pitkiä siirtymiä tehdessään kyyristellä. ”Taistelun ergonomia” oli tärkeä osa tukikohdan suunnittelua. Lyhytaikaisessa taistelussa on mahdollista olla lähes miten päin vain, mutta pitkäaikaisessa taistelussa on merkitystä sillä, missä asennossa taistelet ja liikut.

Rakennesuunnitelmien laatiminen kesti muutaman kuukauden, sillä normaalioloissa rakennettaessa on huomioitava rakennusmääräykset ja Puolustusvoimien varomääräykset sekä ohjeet. Tukikohdat suunniteltiin koulutustukikohdaksi, joihin haluttiin yhdistää paljon erilaisia koulutuksellisia kokonaisuuksia, kuten tulenkuvauskenttiä. Itse rakentaminen kesti Niinisalon tukikohdan osalta 10 vuorokautta nor-

maaliolojen työaikasäädöksiä noudattaen. Rakentamisen jälkeen alkoi tukikohdan viimeistelyt Niinisalon perusyksiköiden toimesta. Viimeistelyissä huomioitiin edelleen Ukrainan sodan opit miehittämättömien järjestelmien käytöstä ja niiltä suojautumisesta.

Ensimmäisestä kesäkuun 2025 suunnittelutilaisuudesta ehti kulua noin 5kk, kun työkonet alkoivat jyllätä Niinisalon Hämeenkaan tukikohta-alueella. Rakentaminen toteutettiin hyvin vaihtelevissa marraskuissa olosuhteissa. Harjoituksen aikana ehti olla kevät, kesä, syksy ja talvi – lämmintä, sadetta, kylmää, lunta, räntää, liukasta, pimeää, aurinkoista. Harjoitus antoi hyviä kokemuksia kaikille toimijoille eri sää- ja valaistusolosuhteiden aikana rakentamisesta ja huomioitavista asioista.

BASE25 kokemukset opiksi BASE26 -harjoituksessa

BASE26 rakennettiin Säkylässä hyvin erilaisissa olosuhteissa kuin BASE25 Niinisalossa. Huhtikuinen Säkylä tarjoi harjoituksen henkilöstölle lämmintä keliä ja auringonpaistetta muutamia pieniä raekuuroja lukuun ottamatta.

Jo projektin alkuvaiheessa oli tiedossa, että projektin johtajaa joudutaan vaihtamaan siirryttäessä Säkylän tukikohdan rakentamiseen. Jatkuvuutta ja kokemusta toivat kuitenkin niin Logistiikkalaitoksen, Porin prikaatin kuin rakentajienkin ammattitaitoinen henkilöstö. Säkylän tukikohdan operatiivisen käyttäjän edustajan mukanaolo Niinisalon tukikohdan suunnittelu- ja rakentamisvaiheessa edesauttoi ja hyödytti selvästi niin rakennesuunnittelussa kuin vielä rakentamisvaiheen aikaisissakin pienissä muutoksissa. Projektin johtamisessa, resurssien ja ajan varaamisessa, henkilöstön käytössä ja muussa valmistelutyössä oli kuitenkin varauduttava samankaltaisuuksiin ja haasteisiin, joita Niinisalon tukikohdan valmisteluissa vastaan tuli. Niinisalon tukikohdan rakentamisesta saatujen oppien perusteella lähdettiin tavoittelemaan rakentamisen aikaista ajankäytön tehostamista, linnoitteiden kehit-

tämistä edelleen, turvallisuusedellytyksiä, ympäristönsuojelullisia ja ehkäiseviä toimia sekä rakenteiden kunnossa pysymisen mahdollisuuksia Suomen haastavissa ja vaihtelevissa kosteus- ja lämpötilaolosuhteissa. Säkylän tukikohdan rakentamisen valmistelut tukikohta-alueella alkoivat maaliskuun loppupuolella alueen hakkuiden määrittämisellä, tukikohdan osien rajauserkintöjen muodostamisella maastoon sekä alueraivaamisella. Rakentajille ja tuleville käyttäjille vaarallista materiaalia, kuten räjähteitä sisältäviä ampumatarvikkeita ei löytynyt aluerai-vaamisen myötä, joka merkittävästi joudutti raivatun pinta-alan määrän kasvamista päivä päivältä kohti lopullista tavoitetta. Niinisalon tukikohdan rakentamiseen nähden Säkylän maaperän sisältö oli haastavampaa ja hitaampaa Niinisalon pelkän hiekan vaihtuessa Säkylän isoihin ja pienempiin kiven-

murikoihin, vaikka massa edelleen oli valtaosin hiekkaa. Kuitenkin 12 harjoituspäivää yhteensä kolmelle viikolle jakaantuneena antoi riittävän määrän aikaa saattaa tukikohta valmiiksi, rakennuttajan hyväksymäksi ja tukikohdan alue siivotuksi. Aikatavoitteeseen pääsyä ja rakentajan henkilöstön määrän vähentämistä viimeisellä viikolla edesauttoi rakentamisharjoituksen jakautuminen tavallaan kolmeen osaan, jossa ensin rakennettiin vain elementtejä, toisessa vaiheessa niin elementtejä kuin tukikohtaa maan sisään ja kolmannessa enää tukikohtaan sen fyysisessä sijainnissaan.

Lopputulokset

Viisastumista, opiksi ottamista, pientä tehokkuuden paranemista ja yhteisymmärryksen tiivistymistäkin tapahtui koko projektin ajan. Klasisesti työ tekijöitään opetti, vaikka kokoonpano osin vaihtuikin. Suurimmat tekijät ja voimavarat olivat

kuitenkin, että oikeat henkilöt olivat oikeissa tehtävissä. Niin puolustusvoimien kuin rakentajankin henkilöstöön muodostui hyvä yhteishenki ja tekijöillä oli halu onnistua sekä olla niin hyviä kuin mahdollista juuri siinä tehtävässä, jota ammatikseen tekevät.

Vuosi sitten tähän aikaan Porin prikaatilla ei ollut yhtäkään uudenmukaista linnoitettua tukikohtaa. Nyt Porin prikaatilla on molemmilla varuskunta-alueilla valtakunnan ensimmäiset Ukrainan sodan oppeja hyödyntäen rakennetut joukkueiden linnoitetut tukikohdat, jotka ovat rakennettu usean toimijan yhteistyönä. BASE-projekti ei tuottanut pelkästään tukikohtia, vaan osaamista, ammattitaitoa, näkemystä, kokemusta ja yhteistyön tiivistymistä. Erinomainen yhteistyö kaikkien toimijoiden kanssa oli projektin parhaimpia anteja.

ÄLÄ NUKU ETUJESI OHITSE

Lataa S-mobiili nyt!

satakunnanosuuskauppa.fi

SATAKUNTA

TERÄSPAALUTUKSIA

Tasaisen varmasti – paalupaikalla!

**KANKAREEN
PAALUUS**

050 5273 614

myynti@kankareenpaalutus.fi

www.kankareenpaalutus.fi

TAPANI MIKOLA
ONNITTELEE JUHLIVAA
PORIN PRIKAATIA

Harri Aalto luotsaa Suomen Urheiluliittoa pitkällä kokemuksella

”Haluan kuulua siihen joukkoon, joka nauttii elämästä”

Teksti: Matti Vihurila
Kuvat: Harri Aallon arkistot

Vanha Porilainen

Suomalaiset naisurheilijat näyttivät kyntensä yleisurheilun EM-kisoissa Birminghamissa ja toivat kolme mitalia Suomeen. Nakkilan Vireen riveissä oman urheilu-uransa aloittanut **Harri Aalto** on jo pitkään seurannut piikkipaikalta suomalaisen yleisurheilun nykytilaa ja tulevaisuutta ja on vakuutunut, että menestystä on luvassa myös jatkossa. Hän muistuttaa, että yleisurheilun pitäisi kuulua kaikille lapsille: juokseminen, hyppääminen ja heittäminen ovat taitoja, joita jokaisen pitää osata lajista riippumatta. Intomielinen urheilumies on kuitenkin oppinut, että elämässä on urheiluakin tärkeämpiä asioita kuten

ystävät ja terveys. Harrin sisimmässä on myös oma tärkeä paikkansa maanpuolustukselle ja eritoten Porin prikaatille.

Terve Harri, mitä kuuluu?

- Kiitos kysymästä, kuuluu oikein hyvää. Erityisesti elämässä mieltä lämmittävät monet yllätykset kuten esimerkiksi yhteydenottosi tämän haastattelun osalta Porin prikaatista. Haluan kuulua siihen joukkoon, joka nauttii elämästä.

Miten kuvailisit itseäsi kolmella sanalla tai sanaparilla?

-Aktiivinen, innostunut ja tehokas. Negatiivisestikin voisin joillakin sanoilla itseäni kuvata, mutta men-

SUL:n toimitusjohtaja Harri Aalto kuvaa Birminghamin EM-kisojen menestystä erinomaiseksi: ”Upeita urheilijoita ja huikeita suorituksia. Tunnelman räjäytti lopullisesti kattoon Alisa Vainion jäätävä esitys maratonilla”.

nään nyt näin, kun kerrankin on mahdollista käyttää positiivisia adjektiveja.

Olet koulutukseltasi kasvatustieteiden maisteri ja luokanopettaja ja toiminut mm. rehtorina, mutta tehnyt myös pitkän päivätyön niin urheilijana, valmentajana kuin urheiluvaikuttajana. Onko kaikki paitsi urheilu aivan turhaa?

- Urheilu on tärkeä osa elämäni.

Sitä se on aina ollut, mutta totta kai elämässä on paljon tärkeämpiä asioita kuten läheiset ihmiset ja terveys. Opettajana toimiminen Nakkilassa ja rehtorina Huittisissa jättivät itseeni myös ikuisen positiivisen jäljen.

Mikä sinut sai innostumaan urheilusta Nakkilan Vireen riveissä?

- Isäni vei minut Viren maastojuoksuhihin kuusivuotiaana, ja se oli sen jälkeen menoa. Yleisurheilukentiltä ja yleisurheilun parissa olevista tehtävistä ei minua ole sitten pois saatukaan.

Olet toiminut Suomen Urheiluliitossa (SUL) eri tehtävissä runsaat 25 vuotta ja toimitusjohtajana vuodesta 2018. Mikä on SUL:n perustehtävä ja miten sitä toteutetaan?

- Suomen Urheiluliiton tehtävänä on toimia yleisurheilun erikoisliittona. Haluamme, että lahjakkaille ja motivoituneille yleisurheilun harrastajille on polku vaikkapa arvokilpailujen mitalistiksi, ja toisena tavoitteena on opettaa sekä innostaa ja kannustaa ihmisiä liikkumaan kävelemisen, juoksemisen, hyppäämisen ja heittämisen kautta. Toteutamme toimintaa seurojamme tukemalla. Ilman seuroja toiminta olisi mahdotonta.

Eri järjestöjen saamat valtiontuet ovat viime aikoina olleet suurennuslasin alla. Miten SUL:n rahoitus on hoidettu ja onko se riittävä?

- SUL rahoittaa oman toimintansa 85 prosenttisesti itse. Vain noin 15 prosenttia tulee valtionavustuksena. Olemme aktiivisia ja yhteistyökumppanuudet sekä omat juoksupahtumamme ovat suurimmat tulonlähteet. Taloutemme kivijalka on kunnossa, mutta totta kai rahaa ei koskaan ole liikaa.

Suoritit varusmiespalveluksesi Porin prikaatissa. Millainen varusmiespalvelus ja sen jälkeinen reserviläisura sinulla on?

- Mieleen on jäänyt monia eväitä elämään. Alokas- ja aliupseeriaika Porin prikaatissa valmisti miehen armeijan tavoille, RUK antoi eväät johtamiseen ja kokelas aika Säkylässä toi johtamisen käytäntöön. Kertausharjoituspäiviä taitaa olla viitisenkymmentä ja sotilasarvoni on reservin yliluutnantti - viimeksi olin pari vuotta sitten ker-

taamassa viikon. Alueellisten maanpuolustuskurssien jälkeen olisi ollut kiva päästä vielä Valtakunnalliselle maanpuolustuskurssille. Muuten olen saanut monia kokemuksia armeijan leivistä.

Millaisia muistoja varusmiesajalta on jäänyt mieleen?

- Kaikkein eniten mieleeni on jäänyt RUK:n loppusota, jossa toimin koko viikon komppanian varapäällikkönä. Kova retki ja loppusodan johtajanakin ollut eversti ihmetteli, miten te Aalto olette edelleen varapäällikkönä, vaikka se piti vaihtua puoleks välissä viikkoa. Kantahenkilökuntaan kuuluneen tuoreen luutnantin toimiessa päällikkönä, homma sujui niin hyvin yhdessä, että ei hän halunnutkaan vaihtaa miestä. Ja totta kai RUK:n Kirkkojärven marssi, jossa toimin joukkueen johtajana. Kokelas aika 4. Jääkärikomppaniassa jäi myös mieleen, koska joukkueessani oli 15 lääkäriä ja yksi hammaslääkäri. Lisäksi muistan, että näyttelijä **Janne Virtanen** oli yksi meidän yksikkömme kolmesta kokelaasta.

Millainen suhde sinulla on Puolustusvoimiin ja maanpuolustukseen tänä päivänä?

- Erittäin positiivinen. Arvostan hurjasti Puolustusvoimia ja maanpuolustustyötä, ja olen ollut jäsenenä Nakkilan Reserviupseereissa armeijasta pääsystä lähtien. Aktiivinen järjestötekijä en ole ollut, mutta jouluaton kunniavartiossa olen ollut kymmeniä vuosia Nakkilan sankarihaudalla.

Olit syyskuussa työsi puolesta mukana Birminghamin EM-kisoissa. Miten kuvailisit kisojen ja suomalaisleirin tunnelmia ja menestystämme?

- Erinomainen menestys, josta saamme olla tyytyväisiä. Upeita urheilijoita ja huikeita suorituksia. Tunnelman räjäytti lopullisesti kattoon **Alisa Vainion** jäätävä esitys maratonilla.

SUL on suomalaisen yleisurheilun lajiliitto, johon kuuluu yli 600 jäsenseuraa ja niiden noin 70 000 jäsentä. Millaisena näet yleisurheilun nykytilan ja tulevaisuuden – näemmekö jatkossa Vireen ja muiden olympiavoittajien kaltaisia tähtiä?

- Ei ole epäilystäkään, etteikö nähtäisi. Toki täytyy muistaa, että Vireenkin ajoista yleisurheilu on entisestään globaalistunut ja menestys on entistä vaikeampaa. Uskon ja toivon, että yleisurheilun pitäisi kuulua kaikille lapsille. Juokseminen, hyppääminen ja heittäminen ovat taitoja, joita kaikkien pitää osata lajista riippumatta. Yleisurheilu on paras paikka oppia ne.

Aktiiviuralla lajisi oli kolmiloikka. Vieläkö loikka lentää vai miten kuuskymppinen mies pitää kuntoaan yllä?

- Loikka ei kyllä lennä mihinkään, mutta liikun aktiivisesti lähes joka päivä. Hiihto, juoksu ja kuntoilu ennen kaikkea ulkopuntilla kuuluvat vahvasti omaan elämään. Nautin liikkumisesta, ja se antaa itselle vahvaa virtaa kaikkiin tehtäviin.

Porilaiskomentajat tapasivat Turussa kesäkuussa

Porin prikaatin komentajat tapaavat muutaman vuoden välein varuskunnassa. Tätä perinnettä on vaalittu jo pitkään koko nykyisen Porin prikaatin olemassaolon ajan. Tapaaminen on aina yhtä miellyttävä, muisteltavaa riittää ja prikaatin ajankohtaiset kuulumiset kertoo luonnollisesti virkaa tekevä komentaja. Tällä kertaa vierailun isäntävuorossa oli prikaatikenraali Jami Virta.

Tapaamisessa olivat mukana: Porin prikaatin komentaja, prikaatikenraali Jami Virta ja puoliso Heli Virta. Entisistä komentajista prikaatikenraali evp Olli Nepponen, kenraaliluutnantti evp Arto Rätty ja puoliso Päivi Rätty, prikaatikenraali evp Juha Pyykönen ja puoliso Maarit Helin sekä kenraaliluutnantti Rami Saari ja puoliso Tiina Puhakka.

Tapaaminen oli poikkeuksellinen, sillä joukko-osastomme 400-vuotisjuhlavuonna tavattiin Turussa ja tutustuttiin samalla Porin rykmentin entisiin varuskunta-alueisiin. Nyt kutsuttuina olivat myös komentajien puoliset. Tapaaminen aloitettiin historiallisessa miljöössä ravintola Rosterissa maittavalla lounaalla, minkä yhteydessä oli mahdollisuus keskustella ajankohtaisista asioista ja samalla myös vaihtaa kuulumisia. Keskus-

telujen perusteella ilmeni, että Porilaisuus on edelleen vahva osa komentajiemme identiteettiä. Porin prikaatin toiminta alueellaan läntisessä Suomessa ja varusmiesten koulutusasiat olivat kiinnostavia aiheita komentajillemme.

Lounaan jälkeen komentajat siirtyivät Turun sankarihaudalle, missä prikaatikenraali evp **Olli Nepponen** ja edellinen komentaja prikaatikenraali **Jami Virta** laskivat seppeleen Sankarivainajien muistomerkille. Seppeleenlaskun jälkeen muisteltiin samalle kirkkomaalle siunattuja entisiä Porilaiskomentajia. He ovat jääkärikenraaliluutnantti **Hugo Österman** ja Mannerheim-ristin ritari jääkärieverstiluutnantti **Auno Kuiri**. Seppeleenlaskun ohessa ehdimme myös ihastelemaan upeaa alkukesän luontoa.

Turun sankarihaudalta siirryimme tutustumaan Porin rykmentin entisille varuskunta-alueille. Tutustumiskohteina olivat Suomen ja Turun kasarmit, Sirkkala ja Heikkilä. Erinomaisena oppaana toimi Turun seudun kodinpuolustussäätiöstä Porin prikaatin pitkäaikainen yhteistyökumppanimme, Porilainen, everstiluutnantti evp **Pentti Korhonen**. Pentillä oli kohteista kerrottavanaan paljon mielenkiintoisia tarinoita. Keskustelua herätti alueiden ja rakennusten muuttuminen vuosien aikana. Yhteiskunta on muuttunut vuosien aikana, ja osa rakennuksista ja ympäristöstä on löytänyt paikansa nykyisessä ajassa. Unohdetut rakennukset saivat osakseen sympatiaa ja keskusteluissa suunnitelmia niiden parannukseksi.

Historiallisiin kohteisiin tutustumisen jälkeen seurueemme kahvitteli Heikkilän sotilaskodissa nauttien perinteiset munkkikahvit. Sotukaffien jälkeen olikin sitten jo aika siirtyä Porin prikaatin killan järjestämään Porilaiskonserttiin Varvintorille. Musiikista vastasi Laivaston soittokunta johtajanaan musiikkikomentajakapteeni **Jarkko Aaltonen**. Konsertin laulusolistina säkenöitsi perinnetonta **Tuija Saura**, jonka hienoja tulkintoja sodan ajan lauluista oli ilo kuunnella. Porin prikaatin nyt jo väistynyt komentaja prikaatiken-

raali Jami Virta ja Porin prikaatin killan puheenjohtaja **Minna Nenonen** tervehtivät puheessaan konserttiyleisöä.

Konsertti järjestetään vuosittain Tuomaanpuistossa. Tällä kertaa Varvintori oli valikoitunut uudeksi konserttipaikaksi puiston kunnossapitotöiden vuoksi. Pienestä sateesta huolimatta vaikuttava, yleisölle avoin konsertti toi paikalle komentajiston lisäksi hyvin muitakin kuulijoita.

Oppaina tapaamisessa toimivat everstiluutnantti evp Pentti Korhonen sekä tapaamisen järjestelyvastuussa olleet kapteeni **Ville Katajamäki** ja johdon assistentti **Anne Lähteenmäki**.

Kesäisiä kohtaamisia

Iloista puheensorinaa, historiaa ja maukkaita tarjoiluja – niistä on yhdistyksemme kesäretket tehty. Säkylän sotilaskotiyhdistys järjestää vuosittain jäsenilleen kesäretken elokuun alussa. Tänä vuonna retken pääkohteena oli Dragsvikin sotilaskoti ja varuskunta-alue. Molemmat yhdistykset toimivat tänä vuonna 400 vuotta täyttävän prikaatin yhteydessä.

Kesäretki on yksi yhdistyksemme suosituimmista jäsen tapahtumista. Tälläkin kertaa mukaan lähti neljäkymmentä yhdistyksen jäsentä. Päivä aloitettiin Fiskarsin ruukkialueelta, jossa lyhyen pysähdyksemme aikana, pienen sadekuuron saattelemana, ehdimme tutustua omatoimisesti alueeseen. Maistuvan lounaan nautimme Ravintola Kuparipajassa.

Dragsvikin sotilaskodissa meitä oli vastassa Dragsvikin sotilaskotiyhdistyksen jäseniä, ja oppainamme toimineet **Ingmar Asplund** ja **Marko Nieminen**. Kotoisassa sotilaskodissa nautimme munkkikahvit ja yhdistyksen puheenjohtaja **Tuula Hanhineva** esitteli meille yhdistyksen toimintaa ja sotilaskotirakennusta. Pääsimme myös vierailemaan sotilaskodin kirjastoon ja leipomoon. Vaikka yhdistykset ovat kooltaan erikokoisia, ovat palvelut ja toiminta sotilaskotijärjestön periaatteiden mukaisesti pääpiirteittäin samantyyppisiä. Kuulimme myös, miten molemmat yhdistykset tukevat varusmiesten vapaa-ajanviettomahdollisuuksia ja vaihdoimme ajatuksia siitä, minkälaisia tapahtumia yhdistys voi järjestää varusmiehille sekä siitä, mistä ideoita teemailtoihin ja harastusvälineistöön saadaan.

Sotilaskotivierailun jälkeen Marko Nieminen kertoi meille varus-

kunta-alueen ja rakennuskannan historiaa ja miten tilatarpeet ovat muokkautuneet ajan saatossa ja muokkautuvat edelleen Nato-yhteistyön ja kansainvälisten harjoitusten myötä. Ingmar Asplund esitteli Upseerikerhorakennusta ja sen esineistöä sekä kerhon toimintaa ja miten toiminta on muuttunut viimeisen 50 vuoden aikana. Lopuksi tutustuimme Marko Niemisen johdolla Dragsvikin varuskunta-alueen perinnekukkulaan ja Kapteenin taloon.

Paluumatkalla poikkesimme vielä Kasvihuoneilmiön hallittuun kaokseen kahville ja ostoksille. Suosituin ostos taisi olla Kasvihuoneilmiön munkki, josta riitti syömistä koko perheelle. Paras tuominen retkeltä oli kuitenkin yhteisöllisyyden tunne ja se vieraanvaraisuus, jolla Dragsvikin sotilaskotiyhdistys meidät otti vastaan. Kiitos kaikille retkellä mukana olleille ja oppainamme toimineille henkilöille.

Teksti: Henna Ryömä

Hyvät kiltasisaret ja -veljet, sekä lehden lukijat

Kuva: Tuula Rahkonen

Liity mukaan toimintaan – tule osaksi porilaista perinnettä

Porin prikaatin killanjuuret ovat syvällä perinteessä. Meitä yhdistää halu vaalia Porin prikaatin historiaa, tukea nykyistä joukkoa ja pitää yllä porilaishenkeä – yhdessä tehden ja toinen toistamme tukien.

Kilta tarjoaa:

- merkityksellistä vapaaehtoistyötä
- yhteisön, jossa jokainen on tervetullut
- tapahtumia, retkiä ja perinnetyötä
- mahdollisuuden tukea Porin prikaattia ja vaalia sen 400-vuotista historiaa.

Jos porilaisuus, maanpuolustustahto ja yhteisöllisyys ovat sinulle tärkeitä, liity mukaan.

Juuri sinua tarvitaan rakentamaan killan tulevaisuutta, jatkamaan yhdessä sitä minkä aiemmat sukupolvet aloittivat.

www.porinprikaatinkilta.fi

Porin prikaatin kiltalaiset elää vahvaa aikaa, mutta toiminnassa on otettava huomioon myös muutokset toimintaympäristössä ja nykyinen tilanne maailmalla. Kiltamme tehtävänä on vaalia Porin prikaatin perinteitä, tukea maanpuolustushenkeä sekä tarjota jäsenilleen mahdollisuuksia monipuoliseen ja antoisaan toimintaan. Tämä työ onnistuu vain aktiivisten jäsentemme ansiosta, mutta samalla tarvitsemme jatkuvasti uusia kiltalaisia mukaan toimintaamme. Kilta elää jäsenistään, talkootyöstä sekä yhteishengestä – Porilaisuudesta, mistä me kaikki Porilaiset ja Porin prikaatissa palvelleet olemme ylpeitä.

Moni varusmiespalveluksensa suorittanut, reserviläinen tai maanpuolustuksesta kiinnostunut ei ehkä tiedä, kuinka laaja ja monipuolinen toimintakenttä killallamme on. Perinteisten juhlatilaisuuksien ja muistotapahtumien lisäksi järjestämme retkiä, tutustumiskäyntejä, luentoja, liikuntatapahtumia sekä erilaisia maanpuolustukseen liittyviä tilaisuuksia. Toiminnastamme löytyy jokaiselle jotakin riippumatta iästä, sotilasarvosta tai palvelustaustasta.

Erityisen tärkeänä pidämme uusien jäsenten rekrytointia. Uudet jäsenet tuovat mukanaan uusia ajatuksia, osaamista ja näkökulmia, jotka auttavat kehittämään toimintaamme myös tulevaisuudessa. Haluamme madaltaa kynnystä tulla mukaan. Kiltaan liittyminen ei edellytä aiempaa kokemusta yhdistystoiminnasta, vaan tärkeintä on kiinnostus yhteisiin arvoihin, maanpuolustukseen ja Porin prikaatin perinteisiin.

Kilta on ennen kaikkea yhteisö. Yhdessä voimme ylläpitää arvokasta perintöä, vahvistaa maanpuolustustahtoa ja tarjota jäsenillemme mahdollisuuksia merkitykselliseen tekemiseen sekä uusiin ystävyys-suhteisiin. Toivonkin, että jokainen nykyinen jäsen toimii killan lähettiläänä ja kutsuu toimintaamme mukaan myös uusia kasvoja.

Lämpimästi tervetuloa mukaan Porin prikaatin killan toimintaan. Rakennetaan yhdessä entistä aktiivisempi, elinvoimaisempi ja tulevaisuuteen katsova kilta.

Mukavaa syksyä toivottaen

Minna Nenonen

Puheenjohtaja

Kunnioitus Polvianderin muistolle sekä Kurun ja koko Suomen historialle

Sepeleen Polvianderin haudalle laskivat Porin prikaatin killan puheenjohtaja Minna Nenonen (vas.), kapteeni Heikki Saarinen ja Porin prikaatin komentaja eversti Jussi Toivanen. Kuva Porpr viestintä

Kurussa kokoonnuttiin muistamaan sunnuntaina 19. heinäkuuta vänrikki **Carl Gustaf Polvianderia**, jonka kuolemasta tulee syksyllä kuluneeksi tasan 150 vuotta. Tilaisuuden taustalla on myös Porin prikaatin 400-vuotisjuhlavuosi, jonka yhteydessä haluttiin kunnioittaa Kuninkaallisen Porin rykmentin Suomen sodan aikaista lipunkantajaa. Juhlallisuudet alkoivat jo aamupäivän aikana kirkossa Kuru-viikon juhla- ja jumalanpalveluksella. Liturgina toimi rovasti **Jyrki Koivisto**. Jumalanpalveluksen jälkeen Kuru-Seuran valitsemat, vuoden 2026 **Heloposki**

Henna ja **Kurun Urhea Matti** -arvonimen saaneet, **Anne-Maija Kivimäki** ja **Lauri Voipio** laskivat kukkalaitteen kirkonmäellä sijaitsevalle Hirvenhiihtäjät -patsaalle. Sellotaitelija Lauri Voipion soittoa saatiin kuulla jumalanpalveluksen musiikeissa. Kirkonmäeltä siirryttiin kunniakäynnille Polvianderin haudalle. Ohjelmassa Kurun vanhalla hautausmaalla oli sepeleenlasku, kapteeni **Heikki Saarisen** juhlapuhe, joka sisälsi katkelman **Johan Ludvig Runebergin** runosta Vänrikki Stool ja **Iida Tiuran** esittämää huilumusiikkia. Sen lisäksi haudalla oli Suomen lippu airuineen, Porin prikaatin lip-

pu ja lippuvartio sekä 30 varusmiehen muodostama lippujoukkue.

– Kuten tunnettua on, tuon runon esikuvana pidetään Ruoveden komppanian vänrikkiä Carl Gustaf Polvianderia. Kaarle Kustaa, kuten häntä kutsuttiin, syntyi Mouhijärven pappilassa maaliskuussa 1788, ja hänen maallinen tomumajansa laskettiin tähän hautasijaan 28. päivänä syyskuuta 1876 saavutettuaan siihen aikaan varsin korkean, 88 vuoden iän.

Polvianderin suku on vanhaa hämäläis-satakuntalaista sivistys- ja sotilassukua, joka on tuottanut lukuisia pappeja, sotilaita ja virkamiehiä.

– Suvun tunnetuin jäsen on ehdottomasti Suomen sodan veteraani Carl Gustaf Polviander.

Saarisen mukaan Polvianderin varmasti raskain palvelustehtävä oli luovuttaa maaliskuussa 1809 viimeimpänä Porin rykmentin lippu venäläisille.

– Koska lippu oli joukon johtamisväline ja pyhä tunnus, lipun menettämistä pidettiin suurena häpeänä tai tappiona – eikä pelkästään henkiselä tasolla, vaan lipun menettäminen oli rangaistava teko vielä itsenäisen Suomen alkuvuosinakin.

Vänrikki Polviander jatkoi Suomen sodan jälkeen elämänsä Hainarin torpassa Kurussa ja avioitui toistamiseen ensimmäisen puolison kuoltua. Lapsia hänelle syntyi kaikkiaan 17. Osa virkatalosta, eli Vänrikki Stoolin tuvaksi nimetty rakennus sijaitsee nykyään Kurun ulkomuseoalueella, jossa järjestettiin opastettuja kieroksia myös juhlapäivän aikana.

– Aivan kuten Stoolin tarinoissa kerrotaan, hän armoleipää söi vaan, eli ei hän siitä mitään vuokraa maksanut. Hän sai sen asuinpaikakseen eliniäkseen, Kuru-Seuraa tapahtumassa edustanut Jaana Tiura kertoi jatkaen, että Polvianderin luona vieraili nuori ylioppilas, joka oli kotiopettajana Ritoniemen kartanossa Ruovedellä.

Esillä museoalueella oli Puolustusvoimien erikoisajoneuvo Sisu GTP.

Sateisesta ja viileästä aamupäivästä johtuen varsinainen juhlatilaisuus siirrettiin kuitenkin Stoolin tuvan pihapiiristä läheiseen Keihäslahden näyttelytalo. Omat tervehdyspuheenvuoronsa pitivät Kuru-Seuran sihteeri Tiura, Ylöjärven kaupungin puolesta hyvinvointilautakunnan puheenjohtaja **Tapani Tienari** ja Porin prikaatin komentaja eversti **Jussi Toivanen**.

– Polviander ei ollut mikä tahansa sotilas, hän oli viimeinen Suomen sodan veteraani. Hautajaiset on kerptomusten mukaan ollut varsinaisen iso tapahtuma, tuhansia ihmisiä ja myös Porin prikaati oli silloin läsnä, kertoi Tiura.

Myös juhlapaikka liittyi Tiuran mukaan Polvianderin perintöön, sillä ajatus Kurun ensimmäisen kansakoulun perustamisesta oli jo Polvianderin elinaikana vuonna 1867, jolloin Polviander eli Kurussa arvostettuna vanhuksena.

– Rakennustyöt aloitettiin vuosi Polvianderin kuoleman jälkeen 1877, ja koulu avasi ovensa vuonna 1881.

Kaukaista Polvianderin sukua oleva Tienari nosti puheessaan esiin lautakunnan alaisuudessa toimivan museotoimikunnan ja vuosittain museoihin laadittavat korjaussuunnitelmat.

– Kaupunki pitää näistä hyvää huolta, vakuutteli Tienari.

Toivasen puheessa kuului niin Polviander kuin Porin rykmenttikin. – Sotilaslippu ja lippu on sotilasjoukon tärkein symboli. Se edustaa joukon perinnettä, historiaa, arvoja ja luo yhteenkuuluvuuden tunnetta. Hänen mukaansa lipun kantaminen oli aina kunnia-asia.

– Se vaati erillistä urheutta, koska lipunkantajan tuli kulkea aina joukonsa kärjessä.

Toivasen mukaan se on edelleen kunniatehtävä, vaikka sen merkitys nykyään onkin enemmän seremoniallinen.

Lisää lipuista kuultiin, kun Kapteeni Heikki Saarinen esitteli Porin rykmentin historiallisia lippuja sekä Porin prikaatin nykyisen lipun. Lipunkantajana toimi **Oskar Polviander**, suoraan alenevassa polvessa Carl Gustaf Polvianderin jälkeläinen.

Ohjelmassa kuultiin myös **Ritva Latoniemen** lausuma Johan Ludvig Runebergin runo Hurtti ukko, ja musiikista vastasivat **Kyösti Aalto** ja **Esko Hannula**. Tilaisuus päättyi yhdessä laulettuun Maamme-lauluun, jonka jälkeen Arma Aboan tykkiryhmä **Teppo Leppäsen** johdolla, ampui museon pihamaalla vielä kaksi kunnialaukausta Carl Gustaf Polvianderin ja kurulaisten kunniaksi. Tapahtuman järjestivät yhteistyössä Porin prikaati, Porin prikaatin Perinneyhdistys, Porin prikaatin kiltä,

Ruoveden komppanian lipunkantaja vänrikki Carl Gustaf Polviander (1788-1876). Kuva: Porilaismuseo

kotiseutuyhdistys Kuru-Seura, Kurun kappeliseurakunta ja Ylöjärven kaupungin kulttuuripalvelut. Ylöjärven kaupungin mukaan juhlatilaisuus onnistui erinomaisesti ja keräsi paikalle runsaasti osallistujia. Juhla päätti samalla tämänvuotisen Kuru-viikon.

Teksti: Toimittaja Karoliina Laikio, Ruovesi-lehti
Alkuperäinen kirjoitus on julkaistu Ruovesi-lehdessä 22.7.2026

Kapteeni Heikki Saarinen (vas.) esitteli juhlassa Porin rykmentin historiallisista lipuista sekä kertoi Porin prikaatin nykyisen lipun historiasta ja heraldiikasta. Kuva: Porpr viestintä

Kyyrön ja Porrassalmen taisteluissa kaatuneita Porilaisia muistaen – – Porin prikaati ja Porin prikaatin kilta ry

Miten suhtautua ns. Kustaan sotaan, joka tuo niin mieleen Venäjän hyökkäyksen Ukrainaan? Miksikö? Itsevalτίας aloittaa tekosyillä laittoman valloitus sodan, joka takkuaa heti hyvän alun jälkeen. Historiaan voi suhtautua ainakin oppimalla virheistä. **Kuningas Kustaa III** esitteli mielellään itsensä **Kustaa Vaasan** ja **Kustaa II Aadolfin** urotekojen jatkajana. Ruotsin suurvalta-aseman palauttaminen valloitus sodan avulla oli keskeinen osa hänen ulkopolitiikkaansa. Hän halusi suuren soturi-kuninkaan maineen.

Kustaa otti tavoitteekseen Venäjälle vuosina 1721 ja 1743 menetettyjen alueiden palauttamisen, ja toki Pietarinkin valloituksen, jos sota olisi menestykseläkäs. Kun venäläinen rajapartio eksyi kesällä 1788 Suomen puolelle, sai kuningas tekosyyn sodalleen, joka alkoikin voitokkaasti. Sodan oikeutus oli kuitenkin niin kiistanalainen, että se aiheutti upseerikapinan (Anjalan liitto ja Liikkalan nootti). Kuningas sai kapinan tukahdutettua. Sota jatkui. Porin rykmentin joukot osallistuivat Kustaa III:n sotaan (1788-1790) koko sodan ajan. Ruotsi-Suomi ja Venäjä olivat kilvoitellen yrittäneet saada

yliotetta toisistaan. Vuonna 1789, jolloin venäläiset olivat hyökkäävä osapuoli, Porilaiset taistelivat Ristiinan Kyyrössä ja Mikkelin Porrassalmella (11.-13.6.1789) yhdessä Savon prikaatin sotilaiden kanssa. Kyyrön viivytystaistelu oli raskas, ja siinä menetettiin suuri osa varustuksesta. Suomalaiset menettivät kaatuneina, haavoittuneina ja vangiksi jääneinä noin sata miestä. Loput pääsivät vetäytymään venäläiset kintereillä maitse tai vesitse kohti Mikkeliä. Porin rykmentin komentajan henkikomppanian lippu repeytyi Kyyrössä pahoin. Nuori kersantti **Karl Adolf Brakel** kuitenkin pelasti sen ja vei turvaan Mikkelin kirk-

koon. Myöhemmin, Porrassalmen taistelun jälkeen, lippu jäi vihollisen käsiin ja kulkeutui Pietariin. Lippu palautui monen mutkan kautta takaisin rykmentin haltuun. Lippua säilytetään nykyään Huovrinteen upseerikerholla perinnehuoneessa. Mikkelin eteläpuolella, Porrassalmen taistelussa saavutettiin torjuntavoitto, jossa suomalaisista joukko-osastoista koostunut puolustus löi kolme venäläisten hyökkäysyri-tystä takaisin. Suomalaiset olivat kestäneet 17 tuntia ylivoimaista vihollista vastaan ja estäneet sen pääsyn Porrassalmen kautta Mikkeliin. Aikakirjojen mukaan savolaisten linjat pitivät parhaiten, vaikka heidät oli sijoitettu pahimpiin paikkoihin, mutta ilman Porilaisten vastahyökkäyksiä olisi tuskin aiheutta voiton muisteluun.

Kustaan sota vaati raskaan veriuhrin

Sodassa kuoli yli 20 000 ruotsalaista ja suomalaista meri- ja maavoimien sotilasta. Vain 1 500 kaatui taisteluissa, loput sortuivat kulkutauteihin. Porin rykmentin aliupseereista ja sotamiehistä kaatui 241, 207 haavoittui jääden palveluskyvottomaksi ja 495 miestä kuoli tauteihin. Esimerkiksi Porin rykmentin 2. Everstiluutnantin komppanian ruotusotilaita kuoli lähinnä taisteluissa Huittisten ruoduista 30, Kauvatsan 5, Keikyän 6 ja Vampulan 12. Keikyän kuudesta ruotusotilaasta kaikki kaatuivat. Tappioilla oli suora vaikutus ruotutalojen sosioekonomiseen asemaan. Muuan ruotuvollinen talon isäntä tilitti katkerana pestanneensa, vaatettaneensa ja palkanneensa so-taan jo viisi miestä. Kaikki sukua tai talon ja kylän väkeä. Ruotujen piti löytää uudet ruotusotilaat soldaat-torppiiinsa. Sotilaiden leskien piti yleensä muuttaa lapsineen pois uuden sotilaan tieltä. Jos sota oli turmiollinen, oli se myös turha. Alueluovutuksia ei tehty, rajoja ei siirretty. Palataan alun kysymykseen: Miten suhtautua ns. Kustaan sotaan? Sodan uhreja kunnioit-taen. Porilaiset täyttivät kunnialla velvollisuutensa. Ruotsin aateliset huolehtivat sodan jälkipuinnista. Itsevalτίας kuningasta vastaan syntyi salaliitto, joka johti hänen murhaan-sa. Sateisena kesäkuun 13. päivänä Po-rin prikaati ja Porin prikaatin kilta

kunnioittivat Kyyrön ja Porrassalmen taisteluiden Porilaisia seppeleenlaskuilla. Käynti taistelupaikoil-la oli yksi Porin prikaatin 400 vuo-tisjuhlavuoden tapahtumista. Porin prikaatin vielä silloinen komentaja, prikaatikenraali **Jami Virta** johti komennuskuntaa, johon kuuluivat hänen lisäksi prikaatin operaatio-päällikkö **Mikko Lehto**, lippuvartio, karoliinipukuiset kunniavartiot ja kuljettajat. Pitkän automatkan aika-na komennuskunta kertasi Kustaan sodan taustoja ja tapahtumia. Seppeleenlaskuihin Kyyrössä ja Porrassalmessa osallistuivat myös killan edustaja ja prikaatikenraali evp **Olli Nepponen**. Majuri Erik Stenström edusti Maavoimien esikunnassa pal-velevia vanhoja Porilaisia. Kyyrön taistelupaikalla esiteltiin kevyällä killan aloitteesta uusittua opastaulua, johon oli lisätty mainin-nat Porilaisten osuudesta taistelujen

kuuluun. Paikalla oli myös Ristiinan reserviupseerien edustaja ja kyyrö-läinen Kustaan sodan ruotusotilaan sukulainen, jolta kuulumme autent-tista perimätietoa alueen tapahtu-mista. Seppeleenlaskujen jälkeen Porin prikaatin entinen komentaja, pri-kaatikenraali evp Olli Nepponen kutsui komennuskunnan kahville kotiinsa Tonttulaan, joka sijaitsee aivan Porrassalmen kupeessa. Erityis-mainintana Saimaan rannalla tarjo-tut lihapasteijat, joiden peuranliha oli kenraalin itsensä saalistamaa. Porrassalmen taistelun 237. vuosi-päivä oli komennuskunnalle pitkä, mutta antinsa puolesta Porilaishen-keä vahvistava kokemus.

Teksti: Seppo Vainio
Kuvat: Seppo Vainion arkisto
ja Porin prikaatin viestintä

Sade ei pysäyttänyt Porilaiskonserttia Perinteet kantoivat yli tuulen ja sateen

Tänä vuonna Porilaiskonserttiin oli panostettu aiempia vuosia enemmän, ja odotukset olivat sen mukaiset. Konsertti järjestetään vuosittain säävarauksella, joten päätös toteuttaa tilaisuus sateesta huolimatta oli poikkeuksellinen ja samalla syvästi merkityksellinen. Se oli osoitus siitä, että perinteet eivät taivu sään edessä – ne kantavat, kun yhteisö seisoo niiden takana.

Kesäinen sade ei onnistunut horjuttamaan konserttia, joka vietiin läpi prikaatin juhluvuoden arvon mukaisesti. Paikalla oli silloinen sekä useita muita entisiä Porin prikaatin komentajia puolisoineen. Heidän läsnäolonsa korosti tapahtuman arvokkuutta ja prikaatin pitkän historian jatkuvuutta tavalla, joka tuntui yleisössä asti.

Juhlavuoden kunniaksi konsertti toteutettiin muunnellulla ohjelmalla. Laivaston soittokunta loi tilaisuuteen lämpimän ja juhlanan tunnel-

man, ja Tuija Saura kosketti yleisöä vahvalla tulkinnallaan. Yksi illan puhuttelevimmista hetkistä oli Porin prikaatin perinnepukujen esittely, jonka kapteeni **Heikki Saarinen** johdatti asiantuntevasti ja tarinallisesti. Esittely avasi ikkunan prikaatin historiaan ja sen vaalimien arvojen jatkuvuuteen.

Monenlaista olen urallani kokenut, mutta koskaan en ole laulanut sateessa muovipussiin piilotetulla mikillä ja vielä soittokunnan säestyksellä, totesi Tuija Saura konsertin jälkeen.

Lottapuvun tarina

Tuija Saura on esiintynyt lottapuvussa jo yli kolmen vuosikymmenen ajan. Hänen nykyinen esiintymisasunsa on alkuperäinen puuvillainen muonituslotan puku, joka kuului hänen appensa tädille, Helvi Sauralle. Puku löytyi vintiltä pujen jatkuvuuteen.

Merileijonat-rumpuryhmä antoi konsertille ryhdikkään aloituksen.

Kapteeni Heikki Saarisen johtama perinnepukujen esittely muistutti, että Porin prikaatin historia elää yhä varusmiesten ryhdyssä ja perinteiden vaalimisessa.

kupussista jäämistöä selvitetessä, ja Saura on käyttänyt sitä vuodesta 1998 lähtien.

Saura korostaa, että lottapuvun käyttöön liittyy tarkkoja perinteisiä sääntöjä: oikeanlaiset mustat sukat, hillitty meikki ja ennen kaikkea arvokas käytös. Hänet tunnetaan tinkimättömästä perinteiden ja etiketin noudattamisesta – ja juuri tuo perinteiden kunnioitus välittyy hänen esiintymisistään vuodesta toiseen.

Prikaatikenraali Virran tervehdys

Porin prikaatin vielä silloinen komentaja, prikaatikenraali **Jami Virta**, toi tervehdyksessään esiin killan ja prikaatin pitkäaikaisen yhteistyön merkityksen. Hänen sanansa olivat lämmin ja arvokas kiitos yhteisestä matkasta:

”Tätä matkaa on ollut hieno tehdä yhdessä Porin prikaatin killan kanssa. Killan työ, meidän teemamme ja kunnialauseemme ’Kunnia – Velvollisuus – Tahto’ myötä, on sellaista, joka rakentaa niin historiaa kuin myös tulevaisuutta.”

Virta muisteli myös yhteisiä hetkiä Turun Porilaiskonserteissa, Säkylän valatilaisuuksissa ja Kankaanpään kenttähartauksissa – tilaisuuksia, joissa Porilaistaistelijoiden sanaton toveruus on saanut musiikin kautta sanoitetun muodon. Lopuksi hän esitti lämpimät kiitokset Laivaston soittokunnalle ja kaikille esiintyjille.

Sateinen mutta unohtumaton ilta

Vaikka sade kasteli sekä esiintyjät että yleisön, se ei latistanut tunnelmaa. Konsertin jälkeen kuivateltiin vaatteita, mutta illan lämminhenkinen yhteisöllisyys ja musiikin voima jäivät elämään. Sateinen Porilaiskonsertti muistetaan vielä pitkään iltana, jolloin perinteet, yhteishenki ja musiikki kantoivat yli sääolosuhteiden ja vahvistivat Porin prikaatin tarinaa jälleen yhdellä arvokkaalla luvulla.

Teksti ja kuvat: Tuula Rahkonen

Elokuussa tavattiin torilla, laavulla ja Laurilan lavalla

Elokuu tarjosi Salon ja Loimaan alueosastoille tapahtumia, joissa korostuivat yhdessäolo, perinteet ja lämminhenkinen kiltatoiminta. Kesäiset illat, kohtaamiset ja hyvä seura kokosivat kiltalaisia yhteen tavalla, joka muistuttaa siitä, miksi paikallistoiminta on killan sydän.

Tunnelmalliset Porilais-tanssit Laurilan lavalla

Salon alueosaston järjestämät Porilaistanssit Laurilan lavalla avasivat elokuun juhlavasti ja hyväntuulisesti. Lauantaina 1. elokuuta tanssikan-sa kokoontui nauttimaan kesäillasta, livemusiikista ja lavatanssien ainutlaatuudesta tunnelmasta. Illan rytmeistä vastasivat tanssiryhtye **Atlas** sekä **Timo Rautala**, jotka tarjosivat monipuolista tanssimusiikkia aina illan viimeisiin kappaleisiin saakka. Laurilan lavalla koettiin jälleen niitä

hetkiä, joiden vuoksi lavatanssiperinne elää vahvana: ystäviä, tuttuja ja uusia kasvoja, iloisia kohtaamisia ja tanssin riemua. Porilaistanssit muodostuivat ikimuistoiseksi kesäilaksi, joka jatkaa alueosaston pitkää perinnettä yhteisöllisten tapahtumien järjestäjänä.

Salon iltatori – kohtaamisia ja keittoa kenttäkeittimeltä

Vain muutamaa päivää myöhemmin, torstaina 6. elokuuta, Salon alueosasto esitteli toimintaansa Salon iltatorilla. Tapahtuma keräsi runsaasti väkeä, ja yhdistysten vilkas kirjo loi torille eloisan ja kiinnostavan tunnelman. Juuri ennen kello kuutta koettiin illan vilkkain hetki, kun torikansa kerääntyi tutustumaan eri toimijoihin. Kenttäkeittimellä valmistettu keitto osoittautui illan vetonaulaksi. Se maistui erinomaisesti niin paikan

päällä kuin kotiin vietäväksi ostettuna. Keiton äärellä vaihdettiin kuulumisia, kerrottiin killan toiminnasta ja tavattiin monia uusia, toiminnasta kiinnostuneita ihmisiä. Alueosaston väelle ilta oli antoisa ja lämminhenkinen – juuri sellainen, joka jättää hyvän mielen ja vahvistaa yhteisöllisyyttä.

Loimaan alueosaston nuotiohetki Rydön laavulla

Loimaan alueosasto kokosi sunnuntaina 9. elokuuta lähes 30 kiltalaista Rydön laavulle viettämään kiirettöntä iltapäivää luonnon helmassa. Aurinkoinen sää, nuotion loimu ja hyvä seura loivat puitteet tapahtumalle, jossa korostui yhdessäolon merkitys. Makkarat paistuivat, juttu kulki ja välillä kisailtiin leikkimielisen tietovisan merkeissä. Ennen kaikkea nautittiin rauhallisesta hetkestä,

Vas. Kiltalaiset nauttimassa kenttäkeittimen broiler-kasviskeittoa ja vaihtamassa kuulumisia killan esittelypisteellä Salon iltatorilla.

Ryhmäkuva Rydön laavulla – suurin osa osallistujista vielä paikalla.

Oik. Alueosaston puheenjohtaja Seppo Yli-Nissilä saa nuotiomakkaransa – hänen ideastaan syntynyt elokuinen sunnuntai-iltapäivän laavuperinne on koonnut kiltalaisia yhteen jo viiden vuoden ajan.

jossa arjen kiireet saivat väistyä ja tilalle tuli yhteinen nauru, keskustelu ja luonnon rauha. Tapahtuma oli lämmin muistutus siitä, että parhaat hetket syntyvät usein yksinkertaisista asioista – yhdessäolosta ja jaetuista kokemuksista.

Yhteisöllisyyttä ja hyvää mieltä

Elokuun tapahtumat osoittivat jälleen, kuinka tärkeää paikallistoiminta on killan jäsenille. Tanssi-ilta, torikohtaamiset ja nuotion äärellä vietetty sunnuntai loivat muistoja, jotka kantavat pitkälle syksyyn. Kiitos kaikille osallistujille, järjestäjille ja niille, jotka pysähtyivät hetkeksi mukaan – juuri teidän ansiostanne alueosastojen toiminta elää ja vahvistuu.

Teksti ja kuvat: Tuula Rahkonen

**Tuukko
itte vai
tullaanko
hakee?**

rakastuporiin.fi

Auramaa-yhtiöt

Kuljetuksia vuodesta 1929...

www.auramaa.fi

**EURA
SYDÄMESSÄ**

Perusyksikköviirit/oikeat vastaukset

① 1. Huoltokomppania	② Lentotiedustelukomppania
③ Raketinheitinpatteri	④ 1. Patteri
⑤ 1. Pioneerikomppania	⑥ Tiedustelukomppania
⑦ Esikuntakomppania	⑧ Viestikomppania
⑨ Suojelukomppania	⑩ Kranaatinheitinkomppania

Turun seudun kodinpuolustussäätiö

– perinteitä vaaliva tuki Porin prikaatin varusmiehille

Turun seudun kodinpuolustus-säätiö on jo yli 80 vuoden ajan tukenut Varsinais-Suomen ilmapuolustusta ja Porin prikaatin varusmiesten maanpuolustustahtoa. Säätiön edustajat ovat vakiovieraita prikaatin valatilaisuuksissa, joissa he palkitsevat yksiköiden kärkitaistelijat – konkreettisenä osoituksena pitkäaikaisesta yhteistyöstä ja arvostuksesta varusmiesten hyvää palvelusta kohtaan.

Säätiön juuret talvisodan ajassa

Säätiö perustettiin vuonna 1940 hallinnoimaan talvisodan aikana kerättyjä varoja, joilla tuettiin Turun ja Varsinais-Suomen ilmapuolustusta. Sen alkuperäinen tehtävä, ilmasuojelun ja ilmapuolustuksen edistäminen ulkoapäin uhkaavan vaaran varalta, on edelleen toiminnan ytimessä. Rauhan aikana säätiön hankkimaa kalustoa voidaan käyttää katastrofiavussa ja pelastustoiminnassa puolustusvoimien hallinnassa.

Asiamies ja talouspäälikkö toiminnan ytimessä

Säätiön hallinto koostuu asiantuntevasta hallituksesta, mutta käytännön toiminnan selkärangan muodostavat pitkäaikainen asiamies, everstiluutnantti (evp) **Pentti Korhonen**, sekä talouspäälikkö, tarkastaja **Joonas Rinne**. Korhonen on hoitanut tehtäväänsä jo noin kolmen vuosikymmenen ajan, ja Rinteen talousosaaminen varmistaa säätiön toiminnan vakauden ja läpinäkyvyyden.

Säkylän valatilaisuudessa Korhonen kuvasi säätiön työn ydintä varusmiehille pitämässään puheessa:

“Me tarkastaja Rinteen kanssa olemme säätiössä ja tehtävämme on miettiä, miten saamme lisättyä säätiön varallisuutta ja tällä kertaa olemme jakamassa tätä hyvää mieltä teille kärkitaistelijoille.”

Lainaus tiivistää säätiön perusaja-

tuksen – varallisuuden kartuttaminen ei ole itseisarvo, vaan keino tukea maanpuolustusta ja palkita ansiotuneita nuoria.

Kärkitaistelijoiden palkitseminen Säkylässä ja Niinisalossa

Säätiö on vuosikymmenten ajan ollut läheisessä yhteistyössä Porin prikaatin kanssa. Yksi näkyvimmistä yhteistyön muodoista on varusmiesten palkitseminen prikaatin valatilaisuuksissa Säkylässä ja Niinisalossa. Tilaisuuksissa säätiön edustajat jakavat tunnustuksia yksiköiden kärkitaistelijoille, eli koulutuksensa parhaiten menestyneille varusmiehille.

Säkylän valatilaisuudessa palkinnot jaettiin yhdessä prikaatin komentajan, eversti **Jussi Toivasen** kanssa. Tilaisuudessa talouspäälikkö Joonas Rinne luovutti kullekin palkitulle stipendit, mikä korosti säätiön konkreettista roolia varusmiesten tuke-

misessa. Palkitseminen on vakiintunut osa prikaatin perinnetoimintaa ja se vahvistaa nuorten maanpuolustustahtoa, hyvää koulutusta ja esimerkillistä palvelusta.

Hiljaista, mutta määrätietoista maanpuolustustyötä

Turun seudun kodinpuolustussäätiö toimii hiljaisesti mutta määrätietoisesti – se ei tavoittele julkisuutta, vaan keskittyy perustehtäväänsä: alueen turvallisuuden ja valmiuden tukemiseen. Yhteistyö Porin prikaatin kanssa, varusmiesten palkitseminen ja pitkäaikainen asiantuntijatyö kertovat säätiön sitoutumisesta sekä perinteisiin että tulevaisuuden tarpeisiin.

Säätiö on edelleen tärkeä osa Varsinais-Suomen maanpuolustuksellista identiteettiä ja arvokasta perinnettä, joka kantaa sukupolvelta toiselle.

Teksti: Tuula Rahkonen
Kuva: Alikersantti Yli-Sipilä

Joukot valmistautuvat lippumarssiin.
Kuva: Porpr viestintä

Lapuan päivä kunnian, velvollisuuden ja perinteen juhla

Lapuan päivä 14.7. muodostui jälleen juhlalliseksi kokonaisuudeksi, jossa yhdistyivät Lapuan taistelun muisto, paikallinen perinne ja vuonna 1626 perustettujen rykmenttien pitkä historia. Päivä on Lapualla vahva osa paikallista identiteettiä. Lapuan päivänä kunnioidaan menneiden sukupolvien uhrauksia sekä muistetaan niitä sotilasjoukkoja, joiden perinne elää edelleen. Vaikka voitokas Lapuan taistelu ei ratkaissut Suomen sodan lopputulosta, se oli kuitenkin myös merkittävä henkinen voitto. Pitkän talven ja kevään perääntymisen jälkeen, Lapuan voitto rohkaisi uskoa sota-menestykseen ja vahvisti toivoa sodan päättymisestä sekä venäläisten vetäytymisestä. Taistelussa kunnostautuivat erityisesti Porilaiset, joiden osuus voittoon mainitaan useissa aikalaistodistuksissa.

Seppeleenlasku Kiviristillä

Juhlallisuudet alkoivat perinteisesti Kiviristin muistomerkillä, Lapuan

taistelun historiallisessa maisemassa. Sepeleenlasku oli tilaisuuden arvokkain hetki, ja sen yhteydessä kuultiin Porin prikaatin ja Porin prikaatin killan tervehdys, jonka esitti kapteeni **Heikki Saarinen**. Saarisen juhlapuheen aiheena olivat Kirjeet rintamalta 1808. Hän esitteli Ruoveden komppanian vänrikki **Kaarle Palmrothin** kirjeitä, jotka tämä lähetti vaimolleen **Elisabethille** keskeltä sotaa. Kirjeet ovat harvinainen ja koskettava ikkuna sotilaan arkeen, huoleen ja toivoon. Palmrothin kirje Lapuan taistelun jälkeen 22.7.1808 kuvaa sekä voiton tuomaa helpotusta, että henkilökoh-taista ikävää: ”Jumalalle kunniaa, vihollinen joutui vetäytymään. Tämä voitto kirja-taan pääosin uskaliaalle ja urhoolli-selle Porin rykmentille.” Kirjeissä mainitaan myös Ruoveden komppanian kaatuneet upseerit sekä se toive, että venäläiset vetäy-tisivät maasta. Toive ei toteutunut – Suomi jäi Venäjän alaisuuteen vielä 110 vuodeksi – mutta kirjeet ker-

toivat ajasta, jolloin tulevaisuudenusko oli elintärkeää. Palmrothin kirjeenvaihto on nykyisin osa Porin prikaatin Porilaismuseon kokoelmia. Sepeleensä Kiviristille laskivat myös Lapua -seura ja Pohjanmaan perinnerykmentin edustajat.

Porin prikaati 400 vuotta – perinne, joka elää

Lapuan päivän ohjelmaan kuului muun muassa historiallinen lippumarssi Kiviristiltä tapahtumakeskus Vanhaan Paukkuun. Marssin kärjessä kulki Suomen lippu ja heti sen jäljessä marssi Porin prikaatin nykyinen lippu. Kulkueessa olivat edustettuna myös Pohjanmaan, Savon, Porin sekä Uudenmaan rykmenttien perinnejoukot lippuineen ja vanhoine sotilasasuineen. Lippumarssi ja koko tapahtuma oli myös kunnianosoitus kahdelle 400-vuotiaalle Puolustusvoimain joukko-osastolle, Porin ja Uudenmaan prikaateille. Päivän vaikuttavimpia osuuksia oli näyttävä taistelunäytös Paukun

puistossa, jossa äkseerasivat Pohjanmaan, Uudenmaan, Porin ja Savon perinnerykmentit tykkiryhmineen. Huoltojoukkoja edusti Napuen mamsellit -historian harrastusryhmä. Näytös havainnollisti aikakauden taktiikkaa, tekniikkaa ja varustusta. Näytöksestä ei jäänyt puuttumaan tulta, savua ja liikettä.

Porin prikaati asetti Vanhan Paukun alueelle kalustonäyttelyn. Kalustoa esittelivät Pohjanmaan jääkäripataljoona, Satakunnan tykistörykmentti sekä Varsinais-Suomen huoltopataljoona.

Päivän tapahtumakokonaisuudet antoivat hienon elämyksellisen kokemuksen, joka puhutteli sekä historian tuntijoita että uusia kävijöitä.

Yhteistyön voima – kiitos tapahtuman järjestäjille

Lapuan päivän onnistuminen oli monen toimijan yhteinen ponnistus. Erityiskiitos kuuluu **Harri J. Panulalle**, jonka koordinaatio ja yhteensovittaminen mahdollistivat laajan, monipuolisen sekä näyttävän ohjelmakokonaisuuden. Tapahtumaa

Lapuan Kiviristi.
Sepeleet on laskettu.
Kuva: Porpr viestintä

Taistelunäytös Paukun
puiston alueella. Pohjan-
maan perinnerykmentti
lähdessä rynnäkköön.
Kuva: Porpr viestintä

olivat yhdessä tekemässä aiemmin mainittujen tahojen lisäksi, Lapuan kaupunki, Lapua -seura, Lapua 1808 -museo, Lapuan reserviupseerit ja Lapuan reserviläiset.

Merkkipaalu juhlavuoteen

Porin prikaatin 400-vuotisjuhlavuosi sai Lapualla arvoisensa merkkipaaluun. Tapahtuma yhdisti historian, perinteen ja yhteisöllisyyden tavalla, joka kunnioitti menneitä sukupolvia ja vahvisti prikaatin perinteen jatkuvuutta. Lapuan taistelun muisto ja perintö elää vahvana. Tänä vuonna 400-vuotisjuhlavuottaan viettävä Porin prikaati tekee kunniaa historiansa kaikkien aikojen isänmaan puolustajille. Kunnia – Velvollisuus – Tahto.

Teksti: Tuula Rahkonen

Loimaan seutukunnan Vääpelikerho Historiallinen retki pohjoiseen Lapin sodan maisemiin

Teksti: Tuula Rahkonen (toimittanut Kalevi Suvilan matkakertomuksen pohjalta)

Kuva: Jarmo Mäki

Loimaan Seutukunnan Vääpelikerho toteutti heinä-elokuun vaihteessa matkan Lapin sodan taistelupaikoille. Matkan suunnittelusta vastasi **Kalevi Suvila** yhdessä paikallisoppaiden kanssa, ja käytännön järjestelyistä huolehti Artonmatkat. Retkelle osallistui 34 Lapin sodan historiasta kiinnostunutta henkilöä.

Savukosken ja Tanhuan taistelupaikat

Matka alkoi yöjunalla Rovaniemelle, josta jatkettiin bussilla Savukoskelle. Oppaat res. ylil. **Olavi Akkanen**, evp. majuri **Risto Turunen** ja evp. ylil. **Tapani Vierelä** johdattivat ryhmän Joutsijärven, Mäntyvaaran ja Pelkosenniemen taistelupaikoille sekä kertoivat partisaanien iskuista Savukosken ja Tanhuan alueella. Lokassa pysähdyttiin muistomerkillä, jossa kuultiin evp. majuri **Pertti Lokan**

kuvaus kylään kohdistuneesta hyökkäyksestä heinäkuussa 1944.

Ivalon ja Raja-Joosepin historia

Matkan varrella tutustuttiin myös **Aleksi "Mosku" Hihnavaaran** vaiheisiin sekä saksalaisten aseisiin Vuotsossa ja Tankavaarassa. Laanilassa vierailtiin Piispankivellä, joka muistuttaa partisaanien linja-auton kohdistamasta iskusta vuonna 1943. Päivä päättyi Ivaloon, jossa kuultiin **Jouko Haonperän** esitys luutnantti **Kauko Ainelan** sotatiestä Lutonmiesten riveissä. Seuraavana päivänä retkeläiset suuntasivat Raja-Joosepin kentälle. Luttojoen rannalla käytiin läpi Erilisosasto Pennasen toimintaa ja sen merkitystä jatkosodan pohjoisessa. Oppaat kertoivat myös Raja-Joosepi Sallilan elämästä ja rajaseudun historiasta. Rajavartioston edustajat

esittelivät nykyistä rajavalvontaa ennen vierailua Inarin saamelaisuus Siidassa. Illaksi saavuttiin Leville.

Sturmbock ja Kilpisjärven rajapyykki

Matka jatkui Muonion kautta Kilpisjärvelle, jossa evp. ylil. **Kosti Hietala** johdatti ryhmän Yli-Muonion sodanaikaisiin kohteisiin ja Enontekiön Sturmbockin linnoitusalueelle - saksalaisten merkittävään puolustusasemaan Lapin sodan loppuvaiheissa. Kilpisjärvellä osa ryhmästä vaelsi kolmen valtakunnan rajapyykille, missä prikaatikenraali **Olli Nepponen** johti seppelleenlaskun Lapin sodan naisten ja miesten muistoksi ja piti puheen, josta seuraava lainaus: - Kunnia ja isänmaa ovat talvisodan muistosanat, mutta ne ovat myös vahvat kehotukset meille kaikille. Olemme näiden päivien aikana tutustuneet Lapin sodan taistelupaik-

Vääpelikerhon jäsenet
Raja-Joosepin kentällä,
Luttojoen rannalla Inarissa

koihin ja kuulleet vahvoja tarinoita. Viimeiset laukaukset ammuttiin 27. maaliskuuta 1945. Siinä yhteydessä Lapin miehet ja naiset osoittivat vahvaa puolustustahtoa. Teemme tänään kunniaa ja laskemme seppelleen näiden miesten ja naisten kunniaksi tekstillä: Lapin sodan naisia ja miehiä muistaen - Porin prikaatin killan vääpelikerho. Tilaisuus päättyi yhteislauluun Sun kätes, Herra, voimakaan -virren sanoin.

Päätös Rovaniemellä

Matkan viimeisenä päivänä palattiin Rovaniemelle ja vierailtiin Norvajärven saksalaisten sotilaiden hautausmaalla, jossa lepää tuhansia Suomen rintamilla kaatuneita.

Vaikuttava kokonaisuus

Retki tarjosi osallistujille kattavan ja vaikuttavan kokonaisuuden Lapin sodan historiasta, sen ihmisistä ja maisemista – sekä arvokkaan tilaisuuden muistaa sodan kokeneita sukupolvia. Kiitos ja kunia heille.

LIITY NYT
OSUUSKAUPPA KEULAN
ASIAKASOMISTAJAKSI
JA SAAT ETUJA
100 € EDESTÄ

keula.fi/liity

AKR.FI
AUTO- JA KONELIIKE AKR OY

Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA
Puh 020 799 5600

www.akr.fi

KANKAANPÄÄ
Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä.

kankaanpaa.fi

Taloushallinnon palvelut tarjoaa
LoimiTili

Väinämöisenkatu 6 B, Loimaa, 0400 149 795, toimisto@loimitili.fi

WWW.LOIMITILI.FI

Täydellinen maku ja rakenne – herkkusuiden valinta!

Savulaaksontie 121
27230 Kivikylä
Puh. 02-8260 905
www.kivikylan.fi